

ÅLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

1930

N:o 9

Innehåll: N:o 9. Ålands landstings beslut om antagande av kommunallag för landskommunerna i landskapet Åland.

N:o 9.

Ålands landstings beslut

om antagande av kommunallag för landskommunerna i landskapet Åland.

Föredraget för REPUBLIKENS PRESIDENT den 10 juli 1930.

Utfärdat i Mariehamn den 21 augusti 1930.

På framställning av Ålands landskapsnämnd har Ålands landsting antagit nedanstående

Kommunallag

för landskommunerna i landskapet Åland.

Kap. I.

Allmänna stadganden.

§ 1.

Varje landskommun omfattar ett område med bestämda gränser.

Kommunens medlemmar äga att i enlighet med denna lag och inom de gränser, lag i övrigt utstakar, vårda kommunens gemensamma hushållnings- och ordningsangelägenheter, så vitt desamma ej enligt gällande lagar och förordningar böra handläggas av offentlig myndighet.

§ 2.

Där samarbete mellan landskommuner eller mellan lands- och stadskommun i något ärende anses böra

äga rum och kommunerna därom icke kunna enas, må på den kommun, som önskar samarbete, ankomma att med utredning i ärendet och förslag till dess ordnande ingå till landskapsnämnden, som äger detsamma avgöra.

I vilka fall kommunen undantagsvis kan för vissa ändamål i ett eller annat avseende indelas i distrikt oberoende av kommunens gemensamma förvaltning, därom är särskilt stadgat.

§ 3.

Medlem av landskommun är envar, som inom kommunen har eller bör hava laga bo och hemvist; som äger eller brukar jord eller inehar annan fast egendom; eller som därstädes idkar näring, rörelse eller yrke.

§ 4.

Landskommuns beslutanderätt utövas av kommunalfullmäktige och vid sammanträde av flere kommuners ombud.

Verkställighet och förvaltning hand-
havas av kommunalnämnden och an-
dra för sådant ändamål utsedda näm-
nder, styrelser eller personer, på sätt
i denna lag eller annorstädes stadgas.

§ 5.

Vad landskommun samfällt tillhör,
vare sig i inkomst från fastighet, i
rörligt kapital eller inkomstgivande
rättighet, ävensom medel, vilka staten
eller landskapet beviljat kommunen,
skall anses såsom tillgång till bestri-
dande av kommunens gemensamma
utgifter och förvaltas, på sätt här ne-
dan säges, där ej för särskilt fall är
annorledes förordnat.

Till utgifter, för vilkas bestridande
tillgångar utöver de ovannämnda er-
fordras till kommunens gemensamma
gagn eller för särskilda dess behov,
äga kommunen fastställa skatter att
utgå enligt grunder, som härför gälla
eller framdeles stadgas.

Kap. II.

Om kommunalfullmäktige.

§ 6.

Kommunalfullmäktige väljas till så-
dant antal, att landskommun, vars
folkmängd enligt mantalslängden ut-
gör

1000 eller därunder utser 9 full-
mäktige,

över 1000 till och med 2000 utser
11 fullmäktige,

över 2000 utser 15 fullmäktige.

Ersättare för fullmäktige utses till
det i kommunala vallagen stadgade
antalet.

§ 7.

I överensstämmelse med de i gäl-
lande lag stadgade grunder skola
kommunalfullmäktige utses genom
omedelbara och proportionella val

samt sålunda, att alla valberättigade
vid valen hava lika rösträtt.

Ej må valrätt utövas genom ombud.

Om valen och huru dessa skola
förrättas stadgas närmare i kommu-
nala vallagen.

§ 8.

Kommunalfullmäktige och deras er-
sättare väljas vid vart tredje år ske-
ende ordinarie val för tre år. Deras
uppdrag varar till utgången av det
kalenderår, varunder nästföljande val
av kommunalfullmäktige bör verk-
ställas.

§ 9.

Rätt att välja fullmäktig tillkommer
jämlikt i gällande lag i sådant avse-
ende stadgade grunder envar med-
lem av landskommun, såväl man som
kvinna, som äger medborgarrätt i re-
publiken Finland och som, efter det
han eller hon under fem år haft laga
bo och hemvist i landskapet, före val-
året fyllt 21 år samt vid senast för-
rättade mantalsskrivning upptagits i
kommunens mantalslängd.

Valrätt tillkommer likväl icke:

1) den, som står under förmyndar-
skap;

2) den, som av annat skäl än me-
dellöshet, styrkt medelst intyg av
kommunalstyrelsen, uraktlåtit att gäl-
da honom för de två närmast före-
gående åren påförda kommunala av-
gifter;

3) den, som i kommunalhem, i an-
nan kommunal fattigvårdsinrättning
eller annorledes året om åtnjuter full
fattigvård;

4) den, som på grund av domstols
laga kraft ägande utslag saknar med-
borgerligt förtroende eller är ovärdig
att nyttjas i landets tjänst eller att
föra annans talan; samt

5) den, som övert
vid kommunala va
röst eller på flere
givit sin röst eller
hot stort valfr
försök därtill, ända
det tredje kalende
utslaget vunnit lag

§

Valbar till fulln
kommunala förtroc
vitt angående de
stadgat, är envar
person, som är be
i val av fullmäkti
dock utses även i
satt medborgare i
såframt han därt

Ej må vald fi
uppdraget, ifall
tio års ålder.

Den, som und
gående åren ve
rande eller ledar
eller ordförande
verkställighet oc
munens angelä
relse, är likväl
de tre följande
från uppdrage

Sker avsäge
träder ersättar

Uppgives så
sjuklighet eller
lesiastik ämbe
ning, familjefö
annat skäl, äg
anmälda hind

Godkännes
sättare i ställ

5) den, som övertygats om att hava vid kommunala val köpt eller sålt röst eller på flere än ett ställe avgivit sin röst eller genom våld eller hot stört valfriheten eller gjort försök därtill, ända till utgången av det tredje kalenderåret efter det, då utslaget vunnit laga kraft.

§ 10.

Valbar till fullmäktig eller övriga kommunala förtroendeuppdrag, för så vitt angående dem icke är särskilt stadgat, är envar i kommunen bosatt person, som är berättigad att delta i val av fullmäktige. Till revisor kan dock utses även i annan kommun bosatt medborgare i republiken Finland, såframt han därtill samtycker.

§ 11.

Ej må vald fullmäktig avsäga sig uppdraget, ifall han icke uppnått sextio års ålder.

Den, som under de tre nästföregående åren varit fullmäktig, ordförande eller ledamot i kommunalnämnd eller ordförande i annan likartad verkställighet och förvaltning av kommunens angelägenheter tillsatt styrelse, är likväl berättigad att under de tre följande åren åtnjuta befrielse från uppdraget att vara fullmäktig.

Sker avsägelse på sådan grund, träder ersättare i den valdes ställe.

Uppgives såsom stöd för avsägelse sjuklighet eller civil, militär eller ecklesiastisk ämbets- eller tjänstebefattning, familjeförhållanden eller något annat skäl, äge fullmäktige pröva det anmälda hindret.

Godkännes avsägelsen, träder ersättare i stället.

§ 12.

Fullmäktige välja årligen inom sig ordförande och viceordförande.

Till sådan befattning må likväl icke utses kronofogde, kronolänsman, polis eller utmätningsbiträde.

Ej må den valde avsäga sig uppdraget, ifall han icke under de tre nästföregående åren innehaft samma befattning.

Om ordförande eller viceordförande dör eller i följd av bortflyttning eller annan laga orsak avgår, innan tiden för hans uppdrag är ute, utses annan person i hans ställe för den tid, som återstår. Lag samma vare där fullmäktiges ordförande eller viceordförande utses till ordförande, viceordförande eller ledamot i kommunalnämnden.

Om verkställt val av ordförande och viceordförande avgive fullmäktige till landskapsnämnden och landshövdingen skriftligt meddelande.

Fullmäktige erhålla för sitt uppdrag ersättning enligt fullmäktiges prövning, likväl med minst tio mark för sammanträde och så att arvodet för alla fullmäktige utgår med lika stort belopp. Å fullmäktiges prövning ankommer ock, huruvida fullmäktig skall beviljas ersättning för resekostnader samt till huru stort belopp; dock må ej erläggas mer än enkel skjutslega fram och åter eller, där ångbåtslägenhet kan begagnas, skälig ersättning för dess anlåtande.

Å fullmäktige ankommer att fastställa ordförandens arvode.

Anföras besvär över val av ordförande eller viceordförande för fullmäktige eller i anledning av vägrat godkännande av skedd avsägelse, handhave de valda likväl befattningen, till dess besvären blivit avgjorda.

och, där nytt val utsättes, annan person blivit utsedd och omhändertager uppdraget.

§ 13.

Fullmäktige äga överlägga och besluta beträffande följande ärenden, nämligen:

1) inrättande av folkskolor och andra bildningsanstalter, understödjande av medellösa barns skolbesök samt befordrande av folkbildningen;

2) främjande av näringar och höjande av yrkesskicklighet;

3) åtgärder, som kunna anses nödiga till främjande av sedlighet, nykterhet samt allmän ordning och säkerhet;

4) kommunal hälso- och sjukvård samt barnmorskeverksamhet;

5) understödjande av personer, som genom arbetslöshet, arbetsoförmåga eller på annat sätt råkat i hjälplöst läge;

6) anordnande av barnavård och barnskydd;

7) grundande av produktionsinrättningar och övertagande av redan förefintliga sådana;

8) stiftande av arbetslöshetsfonder;

9) anskaffande av rättshjälp för fattiga;

10) tillsättande av kommunala yrkesinspektörer;

11) grundande av arbetsförmedlingsbyråer;

12) frågor rörande bostadsförhållanden och kolonisationsverksamhet;

13) frågor angående kommunens hus och inrättningar;

14) inrättande och förvaltning av spannmålsårenemagasin samt fonder för likartade ändamål;

15) inrättande av allmänna upplagsmagasin med rätt att utgiva warrants;

16) jakt och djurfångst samt fiske

på kommunen tillhöriga områden ävensom åtgärder till skadedjurs utrotande, allt inom gränserna för gällande landskapslag;

17) åtgärder till förekommande av eldsvåda eller löpeld samt grundande av brandstödsföreningar;

18) fastställande av inkomst- och utgiftsstat för kommunen;

19) anskaffande av medel för kommunens gemensamma behov genom uttaxering eller upptagande av lån samt förvaltning av kommunens fonder och övriga samfällda tillhörigheter ävensom meddelande av ansvarsfrihet för förvaltningen;

20) val av representanter till sammanträde av flere kommuners ombud ävensom val av ordförande, viceordförande, ledamöter och ersättare i kommunalnämnden samt av kommunens revisorer och dessas ersättare;

21) utseende av central- och valnämnder i kommunen så ock av taxerings- och prövningsnämnder samt av sådana nämnder, styrelser och personer, vilka kunna förutom kommunalnämnden erfordras för verkställighet och förvaltning;

22) fastställande av reglementen och instruktioner, som skola iakttagas vid kommunalförvaltningen;

23) frågor om samverkan kommunerna emellan;

24) fastställande av hundskatt; samt

25) andra angelägenheter, vilka kunna beröra kommunens samfällda verksamhetsområden.

Fullmäktige tillkommer dessutom att avgiva utlåtanden i frågor, som av myndigheter i sådant avseende till fullmäktige hänskjutits.

Handläggning av de ärenden, vilkas behandling jämlikt särskilda lagar och författningar ålegat kommu-

nalstämma, ankommande till kommunfullmäktige, utom de som äro föremål för lag 139 av denna lag rörande i mantal sörningar.

§

Vid behandling av ärenden erfordras för fattiga minst två tredjedelar av fullmäktige.

1) inköp, försäljning av fast egendom;

2) grundande av lånemagasin samt av kommunens extra ordinarie visande av medel för kommunens verksamhet;

3) beviljande av ordinarie anslag, höjande av ordinarie anslag, eller helt och hållet nyanlag;

4) upptagande av lån eller förlängning av tiden för upptagning av likvidationsplan samt röstpluralitet; samt

5) borgesförbindelse.

Besluta fullmäktige av stadgar till följd av nykterhet, säkerhet eller i kommunen, äga fullmäktige för överträdelse sätta lämpliga straff. Beslutande tvåhundra tredjedelar av fullmäktige bit slutet skall utgå från nämndens stadgar.

nalstämma, ankommer efter det denna lag trätt i gällande kraft å kommunalfullmäktige, utom ifråga om i § 139 av denna lag antydda ärenden rörande i mantal satt jord och inrättningar.

§ 14.

Vid behandling av följande ärenden erfordras för fattande av beslut, att minst två tredjedelar av de närvarande fullmäktige biträda detsamma:

- 1) inköp, försäljning eller utbyte av fast egendom;
- 2) grundande och indragande av under kommunens omvårdnad stående lånemagasin samt fasta fonder, bildade av kommunens egna ordinarie eller extra ordinarie inkomster eller anvisande av medel ur sådan fond;
- 3) beviljande av ordinarie och extra ordinarie anslag, för så vitt fråga är om höjande av ordinarie och extra ordinarie anslag, eller om beviljande av helt och hållet nya anslag;
- 4) upptagande eller omsättning av lån eller förlängning av betalningstiden för upptaget lån, varvid dock likvidationsplan fastställes med enkel röstpluralitet; samt
- 5) borgesförbindelse.

§ 15.

Besluta fullmäktige om antagande av stadgar till främjande av sedlighet, nykterhet, allmän ordning och säkerhet eller hälsovård inom kommunen, äge fullmäktige tillika rätt att för överträdelse av dessa stadgar utsetta lämpliga viten, dock ej överstigande tvåhundra mark. Sådant beslut må dock fattas, endast om två tredjedelar av antalet närvarande fullmäktige biträda detsamma. Beslutet skall underställas landskapsnämndens stadfästelse.

Finna fullmäktige större vite vara påkallat, må höjning därav hos häradsrätt sökas.

Sådana stadgar och vitesförbud skola delgivas allmänheten i den ordning, som angående kommunala tillkännagivanden är i denna lag stadgad.

§ 16.

Fullmäktiges sammanträden hållas i kommunalstuga eller på annat lämpligt ställe, som av fullmäktige därtill utsetts.

Sammanträdena äro offentliga, såframt fullmäktige ej med avseende å något särskilt fall annorlunda besluta.

§ 17.

Fullmäktige sammanträda på kallelse av ordföranden.

Till första sammanträdet året efter fullmäktigeval åligger kommunalnämndens ordförande att sammankalla fullmäktige.

Är medlem av fullmäktige genom laga förfall förhindrad att övervara utlyst sammanträde, anmäle därom till ordföranden, som, ifall fullmäktige annars icke bleve beslutföra, äger att till sådant sammanträde inkalla ersättare.

Kallelsen bör innehålla uppgift om tid och rum för sammanträdet ävensom om de ärenden, som därvid komma att behandlas. Kallelsen skall anslås å kommunens anslagstavla ävensom delgivas fullmäktige på annat sätt, som av dem bestämmes.

Är ordföranden av jäv eller annan orsak förhindrad att utfärda kallelsen, ombesörjes densamma av viceordföranden eller, i händelse av förfall jämväl för denne, av kommunalnämndsordföranden.

Fullmäktiges sammanträde hålles tidigast på tiende dagen efter fråga

morgonen av den dag kallelsen blivit anslagen, men fordras för ärende större skyndsamhet och är ej fråga om ny eller höjd beskattning, kan detsamma behandlas vid sammanträde tidigast på femte dagen, efter det kallelsen blivit anslagen.

Fullmäktige kunna, där de finna det nödvändigt, upptaga till behandling jämväl sådant ärende, som icke nämnts i tillkännagivandet, ifall ärendets beskaffenhet sådant fordrar.

§ 18.

Fullmäktige sammanträda, så ofta omständigheterna det påkalla och i varje händelse på följande tider:

i januari månad för val av ordförande och viceordförande för fullmäktige samt enligt fullmäktiges beslut av minst tre och högst fem revisorer och lika många ersättare för att granska kommunalförvaltningen och kommunens räkenskaper för det löpande året;

i april månad för fattande av beslut i anledning av de berättelser och redovisningar, som kommunalnämnden och övriga styrelser avgivit för föregående årets förvaltning, samt revisorernas därom avgivna utlåtande;

i juni månad det år, då ordinarie val av fullmäktige bör verkställas, för val av medlemmar i centralnämnd och valnämnder för kommunens allmänna val;

i september månad för anställande av val av ordförande och viceordförande, medlemmar och ersättare i kommunalnämnden samt medlemmar i taxerings- och prövningsnämnderna, så ock av tjänstemän i kommunens övriga befattningar, som vid årets slut bliva lediga; och

i november eller december månad

för fastställande av kommunens utgifts- och inkomststat för det följande året.

§ 19.

Äskar ämbetsman eller enskild person fullmäktiges sammankallande för uppgivet ärende, anhålle därom skriftligen hos fullmäktiges ordförande, som har att pröva sådan anhållan. Avslår han denna begäran, meddele, där så yrkas, sitt beslut skriftligen med angivande av skälen därför och give tillika sådan besväransvisning, som i § 127 säges.

§ 20.

Fullmäktige må, där de pröva sådant nödigt, tillsätta ett särskilt utskott för ärendenas beredning. Är sådant utskott tillsatt, må jämväl fullmäktiges ordförande, där det utan att fördröja ärendet kan ske, överlämna ärendet till dess beredning.

§ 21.

Ej må ärende av fullmäktige företagas till behandling eller beslut däri fattas, såframt ej minst två tredjedelar av fullmäktiges hela antal äro tillstädes.

§ 22.

Kan handläggning av ärende vid fullmäktiges sammanträde ej på utsatt dag till slut bringas, överlämne ordföranden, innan sammanträdet upplöses, åt fullmäktige att utsätta ny dag för dess fortsättande. Särskilt tillkännagivande därom är icke erforderligt.

§ 23.

Ordföranden åligger att föredraga ärendena vid fullmäktiges sammanträde och leda förhandlingarna samt tillse, att ej andra frågor avgöras än de i kallelsen upptagna. Väcker ny

fråga, må denna vid nytt sammanträde tillkännagivande i sista mom. av § 17

Ordföranden va ningen vid samm att efter varning rare, som förhål Uppstår sådan or randen ej kan av lösa sammanträde

Är ordförande viceordförande i den sistnämnda fullmäktige inom tillfället.

Uteblir ordföranden eller ledamot från utsatt samlägsnar sig utan gående samman kommunens allr ledamot lika sto arvode och ordförande ett dub som ledamot. på grund av de het inställt eller för de frånvarar

Vid fullmäktigt ordföranden i kler den nämnde ser närvara för mäktige med er gar; och vare I taga i överlägs slut, såframt ha i fullmäktige.

Utebliver kor förande eller hindrar sådant ler beslut.

Sedan överlä ges sammanträ

ommunens ut-
ör det följande

ler enskild per-
ankallande för
le därom skrift-
ordförande, som
ihållan. Avslår
meddele, där så
ftligen med an-
ärför och give
nvisning, som i

är de pröva så-
ett särskilt ut-
beredning. Är
, må jämväl full-
, där det utan
kan ske, över-
ss beredning.

fullmäktige före-
eller beslut däri
st två tredjedelar
a antal äro till-

g av ärende vid
träde ej på utsatt
s, överlämne ord-
manträdet upp-
e att utsätta ny
ättande. Särskilt
irom är icke er-

3.
ger att föredraga
näcktiges samman-
andlingarna samt
frågor avgöras än
tagna. Väcker ny

fråga, må denna ej avgöras förrän
vid nytt sammanträde efter föregående
tillkännagivande förutom i det uti
sista mom. av § 17 nämnda fallet.

Ordföranden vake och över ord-
ningen vid sammanträde och äge
att efter varning låta avlägsna åhö-
rare, som förhåller sig oskickligt.
Uppstår sådan oordning, som ordfö-
randen ej kan avstyra, äge han upp-
lösa sammanträdet.

Är ordförande frånvarande, träde
viceordförande i hans ställe. Är även
den sistnämnda frånvarande, utse
fullmäktige inom sig ordförande för
tillfället.

Uteblir ordföranden, viceordföran-
den eller ledamot utan giltigt hinder
från utsatt sammanträde eller av-
lägsnar sig utan sådant skäl från på-
gående sammanträde, erlägga till
kommunens allmänna kassa i vite,
ledamot lika stort belopp som hans
arvode och ordförande samt viceord-
förande ett dubbelt så stort belopp
som ledamot. Bliver sammanträde
på grund av de närvarandes fåtalig-
het inställt eller upplöst, vare vitet
för de frånvarande dubbelt.

Vid fullmäktiges sammanträden bör
ordföranden i kommunalnämnden el-
ler den nämnden därtill inom sig ut-
ser närvara för att tillhandagå full-
mäktige med erforderliga upplysning-
ar; och vare han berättigad att del-
taga i överläggning, men icke i be-
slut, såframt han ej tillika är medlem
i fullmäktige.

Utebliver kommunalnämndens ord-
förande eller hans ställföreträdare,
hindrar sådant icke överläggning el-
ler beslut.

§ 24.

Sedan överläggning vid fullmäkti-
ges sammanträde ägt rum och av ord-

föranden förklarats avslutad, fram-
ställe han omröstningsproposition, så
avfattad, att svaret »ja» eller »nej»
uttrycker fullmäktiges beslut

Sedan propositionen blivit besva-
rad, give ordföranden tillkänna, huru
enligt hans uppfattning beslutet ut-
fallit, och befäste detsamma, därest
annan omröstning ej begäres, med
klubbslag. Äskas omröstning, må
den verkställas öppet och efter upp-
rop.

Den åsikt, för vilken de flesta rös-
terna avgivits, gälle såsom fullmäkti-
ges beslut, förutom där viss stadgad
röstövertikt enligt denna lag erford-
ras. Falla rösterna jämnt, gälle som
beslut den åsikt, för vilken ordföran-
den avgivit sin röst. Sedan utgån-
gen av omröstningen blivit känd, av-
säge ordföranden beslutet.

Då beslutet är enhälligt, bestyrke
ordföranden detta och befäste beslu-
tet utan omröstning.

§ 25.

Val, som verkställas av kommunal-
fullmäktige, kommunalnämnd, taxe-
ringsnämnd eller andra kommunala
styrelser, böra försiggå med tillämp-
ning av proportionellt valsätt, såframt
två eller flere personer skola utses
och därest fjärdedelen av de i valet
deltagande det fordrar.

Om en person skall väljas eller då
majoritetsval eljest användes, betrak-
tas den eller de som valda, vilka vid
valet erhållit de flesta rösterna.

Proportionella val och, då sådant
påyrkas, jämväl övriga val förrättas
med slutna sedlar. Vid lika röstetal
avgör lotten.

§ 26.

Protokollet vid fullmäktiges sam-
manträde föres av ordföranden eller

under hans tillsyn av den person fullmäktige därtill utsett.

Där protokollet ej genast kan justeras, må fullmäktige uppdraga åt ordföranden och minst två för gången därtill utsedda medlemmar att verkställa justeringen å rum och tid, som av fullmäktige bestämmas.

Protokollet underskrives av ordföranden och den, som fört detsamma, samt, där justering genast äger rum, av minst tvenne medlemmar av fullmäktige och i annat fall av justeringsmännen. Därest en eller flere av justeringsmännen vägra att underskriva protokollet, under uppgift att dess innehåll icke motsvarar förloppet vid fullmäktiges sammanträde, göra ordföranden därom anteckning i protokollet och låte med justeringen anstå till fullmäktiges nästa sammanträde. Det justerade protokollet skall å förut kungjord tid offentligen uppläsas i fullmäktiges samlingsrum och därom bevis i protokollet antecknas.

Den, som deltagit i avgörandet av ett vid fullmäktiges sammanträde handlagt ärende, äge rätt att genast anmäla reservation mot det fattade beslutet. Önskar reservant få sin reservation jämte motiv protokollet bifogad, bör densamma, skriftligen avfattad, ingivas till den, som fört protokollet, senast vid justeringstillfället.

§ 27.

Angår fullmäktiges beslut någon person enskilt, skall detsamma honom bevisligen delgivas genom utdrag ur fullmäktiges protokoll, vartill bör fogas anvisning, huruledes besvär över beslutet anföras. Utgången av val, som enligt lag skola verkställas för utseende av kommunala styrelser och

nämnder, delgives, på sätt fullmäktige därom besluta.

Den, som verkställt delgivandet, bör å protokollsutdraget anteckna dagen för tillståndet jämte sitt namn samt yrke och hemvist.

Därest fullmäktiges beslut rör annan kommun, skall utdrag ur protokollet tillställas fullmäktiges i denna kommun ordförande för att vid fullmäktiges nästinfallande sammanträde föredragas. Den dag, då beslutet sålunda föredragits, anses det vara delgivet kommunen och dess medlemmar.

§ 28.

Fullmäktiges beslut kan förklaras brådskande för verkställighet, därest tre fjärdedelar av de närvarande här om sig förena. Sådant bör uttryckligen i beslutet angivas. Verkställigheten må icke då uppehållas därav, att beslutet icke vunnit laga kraft, med mindre ansökan om ändring därigenom bleve onyttig eller landshövdingen, därest han finner beslutet strida mot lag, anser skäl föreligga att förbjuda verkställigheten.

§ 29.

Ordföranden have omsorg därom att fullmäktiges beslut skyndsamt meddelas kommunalnämnd eller de myndigheter och personer, på vilka verkställigheten av besluten ankommer.

Utgående expeditioner underskrivas av ordföranden samt av kommunalsekreteraren, där sådan finnes anställd.

§ 30.

Kommunala tillkännagivanden bringas kommunens medlemmar till kännedom genom anslag å kommunens anslagstavla, på sätt i denna lag stadgas.

Fullmäktige må besluta, huruvida kommunala tillkännagivanden jämväl

på annat sätt skedd
leddarnas av ko

Ka
Om sammanträde

Är angelägenhet
av fullmäktige
ling, att anse
flere kommuner
dem eller hava
enskommit att
sluta beträffande
bör den handlä
sammanträde a
nas ombud.

Sammanträde
ombud hålles
fullmäktige i d
sig eller lands
meningsolikhe
på därom gj

Å fullmäktige
hålles minst
träde av flere
fullmäktige b
medlemmar t
manträdet ut
tal, att detta
mäktiges ant
delbart med
med ett.

På samma
tare väljas
antalet omb

Dock äga
de så önska
ersättare fö

Över sålt
bud och e
skilt anför

ett fullmäktige

algivandet, bör
teckna dagen
sitt namn samt

beslut rör an-
drag ur proto-
ktiges i denna
ör att vid full-
e sammanträde
då beslutet så-
s det vara del-
ess medlemmar.

kan förklaras
ällighet, därest
ärvarande här-
t bör uttryckli-
is. Verkställig-
pehållas därav,
nit laga kraft,
n om ändring
ttig eller lands-
i finner beslutet
r skäl föreligga
igheten.

omsorg därom
slut skyndsamt
nämnd eller de
rsoner, på vilka
besluten ankom-

ner underskrivas
t av kommunal-
n finnes anställd.

nagivanden brin-
llemmar till kän-
å kommunens an-
lenna lag stadgas.
besluta, huruvida
agivanden jämväl

på annat sätt skola bringas till med-
lemmarnas av kommunen kännedom.

Kap. III.

Om sammanträden av flere kommuners ombud.

§ 31.

Är angelägenhet, som enligt lag kan
av fullmäktige upptagas till behand-
ling, att anse såsom gemensam för
flere kommuner eller för delar av
dem eller hava flere kommuner över-
enskommit att samfällt rådslå och be-
sluta beträffande sådan angelägenhet,
bör den handläggas och avgöras vid
sammanträde av de olika kommuner-
nas ombud.

§ 32.

Sammanträde av flere kommuners
ombud hålles å ort och tid, varom
fullmäktige i dessa kommuner förenat
sig eller landskapsnämnden i fall av
meningsolikhet kommunerna emellan
på därom gjord anmälan förordnat.

§ 33.

Å fullmäktiges sammanträde, som
hålles minst sju dagar före samman-
träde av flere kommuners ombud, äga
fullmäktige bland kommunens valbara
medlemmar till det gemensamma sam-
manträdet utse ombud till sådant an-
tal, att detta utgör femtedelen av full-
mäktiges antal. Där detta antal ej är
delbart med fem, ökas antalet ombud
med ett.

På samma gång böra jämväl ersät-
tare väljas till minst en tredjedel av
antalet ombud.

Dock äga fullmäktige rätt att, om
de så önska, utse sådana ombud jämte
ersättare för ett kalenderår åt gången.

Över sålunda verkställt val av om-
bud och ersättare få besvär ej sär-
skilt anföras.

§ 34.

De företrädda kommunernas gemen-
samma bestyrelse, därest sådan fin-
nes, men i annat fall kommunalfull-
mäktiges ordförande i den kommun,
inom vars område sammanträde av
flere kommuners ombud skall hållas,
bör i god tid genom utdrag ur pro-
tokollen, förda vid fullmäktiges i de
särskilda kommunerna sammanträden,
underrättas om val av ombud och er-
sättare. Dessa protokollsutdrag gälla
såsom fullmakter för de sålunda valda.

§ 35.

Uteblir ombud eller inkallad ersät-
tare utan laga förfall från samman-
träde av flere kommuners ombud,
plikte fyratio mark. Därest samman-
träde i följd av deltagarnas fåtalighet
icke kommer till stånd eller måste
avbrytas, varde bötesbeloppet för-
dubblat. De uteblivna ersätte under
gemensam ansvarighet de närvarande
ombudens arvode och resekostnader
samt övriga av sammanträdet betin-
gade kostnader.

I denna paragraf nämnda böter och
annan påföljd ådömas av underrätten
å den ort, varest sammanträde av
ombud ägt rum. Allmän åklagare
vare skyldig att utföra åtalet, därest
saken för åtals väckande hos honom
anmäles.

§ 36.

Sammanträde av flere kommuners
ombud öppnas av den person de fö-
reträdda kommunernas gemensamma
bestyrelse därtill utsett eller av kom-
munalfullmäktiges ordförande i den
kommun, inom vars område det ge-
mensamma sammanträdet hålles. Där-
vid föres ordet av den, vilken ombu-
den bland sig därtill utse.

Sammanträdet är beslutfört, då

minst tre fjärdedelar av därtill utsedda ombud äro tillstädes.

Varje ombud äger en röst. Såsom beslut gäller den åsikt, som av flertalet omfattas, men då rösterna utfalla lika, den åsikt ordföranden biträder. Likväl bör i ärende, där för kommunalfullmäktiges beslut viss stadgad röstövertikt erfordras, sådan jämväl krävas vid sammanträde av flere kommuners ombud.

Väl förrättas, om så påyrkas, med slutna sedlar. Vid lika röstetal avgör lotten.

§ 37.

Vid sammanträde av flere kommuners ombud föres protokollet av ordföranden eller under hans tillsyn av den, som mötet därtill utser. I protokollet bör ingå uppgift över samtliga vid sammanträdet närvarande och därifrån uteblivna ombud.

Kan protokollet icke genast justeras, sker detta genom utsedda justeringsmän på tid, som vid sammanträdet bestämmes. Det underskrives av ordföranden och den, som fört protokollet, samt, där protokollet genast justeras, av ett ombud för varje kommun, men i annat fall av justeringsmännen. Protokollet jämte därtill hörande handlingar skall förvaras hos ordföranden för fullmäktige i den kommun, inom vars område det gemensamma sammanträdet ägt rum.

Inom fjorton dagar efter mötet skall behörigen styrkt avskrift av protokollet sändas till varje vid sammanträdet företrädd kommun för att genom försorg av vederbörande fullmäktiges ordförande oförtövat bringas till medlemmarnas av kommunen kännedom i den ordning, som angående kommunala tillkännagivanden är gällande.

Utgående expeditioner underskrivas av mötets ordförande.

§ 38.

Beslut, tillkommet vid sammanträde av flere kommuners ombud, befordras, där ej annorlunda är stadgat, till verkställighet såsom vid sammanträdet i enlighet med stadgandena uti denna lag därom bestämts.

Om vid sammanträde av ombud åt en eller flere personer eller utskott uppdragas göromål, må därvid utfärdas instruktioner för sådana personer eller utskott.

§ 39.

Arvode och resekostnadsersättning åt ombud, som utsetts för gemensamt sammanträde, fastställas och utgivas av den kommun ombudet företräder.

Övriga vid sammanträde föranledda kostnader bestridas, på sätt vid sammanträdet därom beslutats.

§ 40.

Aktar landskapsnämnden eller landshövdingen nödigt att av kommunerna infordra utlåtande eller förklaring i ärende, som å sammanträde av flere kommuners ombud behandlats och för vilket gemensam bestyrelse utsetts, anhålle om denna bestyrelsens utlåtande. Denna åligge att efter omständigheterna också uppmäna de skilda kommunerna att uttala sin åsikt i saken eller föranstalta sammanträde av ombud, därest sådant befinner nödigt.

§ 41.

För övrigt lände i avseende å sammanträde av flere kommuners ombud i tillämpliga delar till efterrättelse, vad i denna lag om kommunalfullmäktiges sammanträde är stadgat.

Om ko

I varje kommunalnämnd bestämmer föreskrifter, vid maktige eller ligen påbjuda besörjer förven, bevakar delar samt tillrar fullmäktig den.

Med avseende nämnden åligdelas kommunen strikt, av vilken tillsyn av den.

Kommunal förande, vicefyra ledamöter nödigt antal utses bland lemman.

Till dessa väljas dombolänsman, tråde, ej hettjant, som i nämnden eller förvaltning är för sin tjänsteman sin vilja åning i kom

Ordförandamöter i tre år. Ågår årlige

Kap. IV.

Om kommunalnämnd.

§ 42.

I varje kommun skall finnas en kommunalnämnd, som i enlighet med bestämmelserna i denna lag och de föreskrifter, vilka av kommunalfullmäktige eller annan myndighet lagligen påbjudas till efterrättelse, ombesörjer förvaltningen inom kommunen, bevakar dess gemensamma fördelar samt till verkställighet befördrar fullmäktiges beslut och förfoganden.

Med avseende å den kommunalnämnden åliggande förvaltningen indelas kommunen av fullmäktige i distrikt, av vilka vart och ett står under tillsyn av någon ledamot i nämnden.

§ 43.

Kommunalnämnden utgöres av ordförande, viceordförande samt av minst fyra ledamöter, vilka alla tillika med nödigt antal ersättare av fullmäktige utses bland kommunens valbara medlemmar.

Till dessa befattningar må likväl ej väljas domhavande, kronofogde, kronolänsman, polis eller utmätningsbiträde, ej heller tjänsteman eller betjänt, som är anställd vid kommunalnämnden eller annan för kommunens förvaltning tillsatt styrelse och som är för sin befattning redoskyldig. Tjänsteman och betjänt må ej mot sin vilja åläggas att mottaga befattning i kommunalnämnd.

§ 44.

Ordförande, viceordförande och ledamöter i kommunalnämnd väljas för tre år. Av nämndens ledamöter avgår årligen en tredjedel, de två första

åren genom lottning och därefter i tur.

Beträffande rättighet för vald person till avsägelse och avgång gälla vad om fullmäktige i sådant avseende är i §§ 11 och 12 av denna lag samt i § 43 av kommunala vallagen stadgat.

§ 45.

Har ordförande, viceordförande eller ledamot i kommunalnämnd blivit vald till ordförande eller viceordförande för fullmäktige, skall han från nämnden avgå.

§ 46.

Om verkställt val av ordförande och viceordförande i kommunalnämnd skola fullmäktige till landskapsnämnden och landshövdingen insända skriftlig anmälan.

§ 47.

Kommunalnämnden sammanträder å de tider och det ställe nämnden bestämmer, så ock när ordföranden finner det nödigt eller flertalet av nämndens ledamöter därom gör framställning hos ordföranden.

Till sammanträdet äger ordföranden utfärda kallelse på av nämnden beslutet lämpligt sätt.

§ 48.

Äro ordföranden och viceordföranden i kommunalnämnden av jäv eller annan giltig orsak hindrade att infinna sig vid utsatt sammanträde eller att delta i behandlingen av något ärende, äge nämnden bland sina medlemmar utse annan att för tillfället föra ordet.

Ersättare bör i sådant fall, såsom ock då hinder för ledamot yppats, av sålunda förhindrad inkallas till sammanträdet.

tioner underskri-
brande.

8.

vid sammanträde
s ombud, beford-
da är stadgat, till
n vid sammanträ-
stadgandena uti
estämts.

råde av ombud åt
oner eller utskott
l, må därvid ut-
för sådana per-

9.

ostnadsersättning
tts för gemensamt
tällas och utgivas
budet företräder.
nträde föranledda
på sätt vid sam-
eslutats.

0.

snämnden eller
ligt att av kom-
tlåtande eller för-
m å sammanträde
s ombud behand-
gemensam besty-
le om denna be-

Denna åligge att
erna också upp-
mmunerna att ut-
n eller föranstalta
mbud, därest så-
t.

1.

i avseende å sam-
ommuners ombud
l efterrättelse, vad
munalfullmäktiges
dgat.

§ 49.

Beträffande kommunalnämndens rätt att fatta beslut, ordförandens, viceordförandens, ledamots eller inkallad ersättares utelämnande från sammankomst, framställande av omröstningsproposition och ordningen för fattande av beslut skall, vad i §§ 21, 23 och 24 om kommunalfullmäktige är stadgat, i tillämpliga delar tjäna till efterrättelse, dock sålunda, att fråga, som vid sammanträde väckts, kan omedelbart avgöras.

Då kommunalnämndens beslut rör någon person enskilt, bör detsamma delgivas på sätt i § 27 angående kommunalfullmäktiges beslut är stadgat. I övriga fall skall beslut, där nämnden med hänsyn till sakens beskaffenhet finner nödigt, att detsamma meddelas kommunens medlemmar i avseende å kännedom eller för att beslutet må vinna laga kraft, delgivas kommunens medlemmar i den ordning, som angående kommunala tillkännagivanden i denna lag är stadgad.

§ 50.

Vid kommunalnämndens sammanträde föres protokollet av ordföranden eller under hans tillsyn av kommunalsekreteraren, där sådan finnes, eller av annan person, som nämnden därtill utsett.

Ordföranden ombesörjer skriftväxlingen, uppsätter brevkoncept, för diarier och förteckningar över av honom utfärdade intyg och bevis, mottager till nämnden ställda skrivelser och framställningar, övervakar räkenskapernas ordentliga förande, vårdar nämndens handlingar och upprättar över dem förteckningar. Såsom biträde anlita han sekreteraren, där sådan finnes.

Ordförande och ledamöter åtnjuta för sitt uppdrag ersättning, som av kommunalfullmäktige bestämmes.

§ 51.

Protokollet skall justeras genast eller vid nämndens nästa sammanträde.

Nämnden vare dock obetaget att åt ordföranden och minst tvenne särskilt för varje gång för ändamålet utsedda medlemmar uppdraga justeringen av protokollet på av nämnden utsatt dag.

Protokollet underskrives av ordföranden och den, som för detsamma, samt, där justering genast äger rum, av tvenne medlemmar av nämnden, men i annat fall av justeringsmännen.

Utgående expeditioner underskrivas av ordföranden samt kommunalsekreteraren, där sådan finnes anställd.

§ 52.

Ordförande i kommunalnämnd utfärdar i fall av behov och på grund av den kännedom han äger beträffande kommunens inom densamma boende medlemmars ställning och villkor vederhäftighets- eller fattigdomsintyg samt andra bevis, varom särskilt är stadgat. Sådant intyg eller bevis bör styrkas med nämndens sigill.

§ 53.

För handhavandet av kommunens penningmedel och andra tillgångar samt av den kommunala förvaltningen i övrigt ansvara kommunalnämndens ordförande och ledamöter enligt allmän lag.

§ 54.

Kommunalnämnd må, när fullmäktige anse det nödigt, sig till biträde antaga sekreterare, särskild kassör ävensom tillsyningsmän och andra funktionärer.

Vid tillfälligt befall vare kommunaltaget att, utan slutat, anställa med skyldighet mäla saken till nämnde vid näst vilka avlönas ening, handla i dens ansvar och skrifter, som a

Kommunalnämnda de ärenden fullmäktige i rälän till fullm digheter giva munen röran

Det tillhör därest kommun digheten att vårdsstyrelsen inom kommun

Å kommun där särskild mäktige ej allmänna i munen, så I dessa och ärenden, s tionen, basoter och bland män den ställe sådant fa

Kommu het hålla sjuka be de medel ler anna

möter åtnjuta
ning, som av
bestämmas.

erast genast el-
sammantråde.
obetaget att åt
tvenne särskilt
amålet utsedda
justeringen av
den utsatt dag.
ives av ordfö-
för detsamma,
nast äger rum,
av nämnden,
teringsmännen.
er underskrivas
ommunalsekre-
tes anställd.

unalnämnd ut-
och på grund
n äger beträf-
om densamma
ällning och vill
ller fattigdoms-
vis, varom sär-
ant intyg eller
d nämndens si-

av kommunens
ndra tillgångar
la förvaltningen
nunalnämndens
möter enligt all-

å, när fullmäk-
sig till biträde
särskild kassör
än och andra

Vid tillfälligt behov och i brådskande fall vare kommunalnämnd dock o-
betaget att, utan att fullmäktige så be-
slutat, anställa erforderliga biträden
med skyldighet för nämnden att an-
mäla saken till fullmäktiges godkän-
nande vid nästföljande sammantråde.

Nämnda funktionärer och biträden,
vilka avlönas enligt fullmäktiges pröv-
ning, handla under kommunalnämndens
ansvar och i enlighet med före-
skrifter, som av denna utfärdats.

§ 55.

Kommunalnämnd åligger att förbe-
reda de ärenden, vilka nämnden till
fullmäktige insänder, samt på anhål-
lan till fullmäktige och övriga myn-
digheter giva utlåtanden över kom-
munen rörande angelägenheter.

§ 56.

Det tillhör kommunalnämnden att,
därest kommunen befriats från skyl-
digheten att tillsätta särskild fattig-
vårdsstyrelse, handhava fattigvården
inom kommunen.

§ 57.

Å kommunalnämnden ankommer,
där särskild hälsovårdsnämnd av full-
mäktige ej är tillsatt, att övervaka
allmänna hälsotillståndet inom kom-
munen, så ock hälso- och sjukvården.
I dessa och därmed sammanhängande
ärenden, såsom i frågor om vaccina-
tionen, barnmorskeverksamheten, far-
soter och smittosamma sjukdomar
bland människor och djur, skall näm-
nden ställa sig till efterrättelse, vad i
sådant fall särskilt föreskrives.

Kommunalnämnden äger i synner-
het hålla hand däröver, att sinnes-
sjuka beredes tjänlig vård samt att
de medellösa, vilka råkat i sinnes-
eller annan sjukdom, på kommunens

bekostnad undfå erforderlig behand-
ling och omvårdnad.

Likaså bör nämnden övervaka, att
blinda, dövstumma och lytta perso-
ner, vilka icke kunna sköta sig själva,
förhjälpas till nödig omvårdnad och
så vitt möjligt erforderlig undervis-
ning.

§ 58.

Angående kommunalnämndens ålig-
ganden med hänsyn till frågor rö-
rande förmyndarskap och vad därmed
sammanhänger är särskilt stadgat.

§ 59.

Kommunalnämnden äger i sin hel-
het, så ock dess ledamöter envar i sitt
distrikt, övervaka ordningen inom
kommunens område, förebygga ofog
och överträdelser av allmän lag eller
fastställda ordningsstadgar samt i
detta avseende erhålla biträde och
understöd av de enligt § 54 anställda
personer eller av andra medlemmar i
kommunen i den ordning och på det
sätt, som av kommunalfullmäktige
föreskrivas.

Vid utövandet av omförmälda verk-
samhet må nämnden jämväl erhålla
bistånd av ortens ordningsmyndighe-
ter. Å sin sida äger nämnden sam-
verka med dessa, när ordningsmakten
ensam icke förmår avstyra ofog eller
oordning.

§ 60.

Kommunalnämndens ledamöter äga,
envar för sitt distrikt, övervara man-
talsskrivningen inom kommunen och
tillse, att därvid lämnade uppgifter,
som strida mot verkliga förhållandet,
rättas.

Nämnden har även att tillhandagå
myndigheterna vid insamlandet av
statistiska uppgifter enligt de förord-
nanden och formulär, som redan före-

finnas eller av vederbörande nämnden tillställas.

§ 61.

Därest vården om och förvaltningen av kommunens gemensamma egendom i löst och fast icke ävälvts särskild styrelse, handhar kommunalnämnden inseendet häröver. Nämnden bör över egendomen föra noggranna förteckningar och särskilt vaka över, att kommunen tillhörig jordegendom väl förvaltas samt att dess hus och byggnader ordentligt uppföras och underhållas ävensom att kommunens lånespannmålsförråd, magasin och andra inrättningar, kassor, fonder, donationer samt övriga medel och tillgångar behörigen förvaltas och användas.

§ 62.

Kommunalnämnden förvaltar kommunens penningväsen och verkställer vederbörligen påbjudna eller beviljade utbetalningar för kommunen, där ej särskilt är annorlunda stadgat.

Vid debitering och uppbörd av samt redovisning för till kommunens gemensamma behov anslagna utbetalningar äger nämnden iakttaga gällande stadganden eller vad därom framdeles varder förordnat.

Över de böter, som blivit av kommunalmyndighet för utevaro utdömda, skall kommunalnämnden uppgöra specificerad längd, i enlighet varmed nämnden äger uppbära böterna och för dem redovisa.

§ 63.

De särskilda i § 4 antydda nämnder, styrelser eller personer, vilka kommunalfullmäktige tillsatt för vissa verkställighets- och förvaltningsåtgärder, stå närmast under kommunalnämndens inseende och skola förty

över sin förvaltning till kommunalnämnden årligen före den 15 februari avlämna redovisningar och berättelser, uppgjorda för nästföregående kalenderår och avfattade, på sätt därom av fullmäktige föreskrivits.

Finner kommunalnämnden, att omförmälda nämnder, styrelser eller personer med avsikt, av vårdslöshet eller försumlighet låtit fel komma sig till last, anmäla, såframt rättelse ej annorlunda kan åstadkommas, om förhållandet hos kommunalfullmäktige.

§ 64.

Över sin verksamhet äger kommunalnämnden årligen före den 15 mars till fullmäktige avlämna berättelse för nästföregående kalenderår, på sätt fullmäktige därom närmare förordna. I denna berättelse skall jämväl ingå sammandrag av uti § 63 mom. 1 nämnda berättelser och redovisningar.

§ 65.

Angående rätt för vederbörande läkare att vid behandlingen av vissa frågor deltaga i kommunalnämnds eller annan för kommunalt ändamål tillsatt styrelses verksamhet gälle, vad därom annorstädes är stadgat.

§ 66.

Den, som bor eller uppehåller sig inom kommunen, vare skyldig att inställa sig inför kommunalnämnd, då hans hörande i ordningsmål eller i ärenden, för vilka han inför nämnden är redo skyldig, anses nödigt och han genom någon kommunalnämndens ledamot eller annan av nämnden därtill utsedd person i närvaro av vittnen minst fyra dagar förut rörande uppgiven sak erhållit kallelse till sammanträdet.

Utebliver den styrker ej lagamunens allmän och vare vid skyldig att till utsatt dag.

Har den tre gen underrättat beslut och lik äge nämnden i orten anhålla den uteblivnes

Om kommunal skattemåls tax

Till de utgifter 2 i denna lag för kommunen utan avseende medborgarrätt vilken inom där bor eller jord eller in dom,

eller där i yrke såsom vilken inom bör hava sitt att bidraga tal skattförel påförts.

Enahanda menighet, stiftelse kommunen ring, rörelse Dock är icke stalt eller s för inkomst ring och rö Staten o

kommunal-
den 15 februari
och berättel-
regående ka-
så sätt därom
ts.

den, att om-
lser eller per-
urdlöshet el-
d komma sig
t rättelse ej
nmas, om för-
alfullmäktige.

äger kommu-
e den 15 mars
berättelse för
år, på sätt
vare förordna.
i jämväl ingå
mom. 1 näm-
visningar.

derbörande lä-
gen av vissa
nämnds el-
nalt ändamål
nhet gälle, vad
stadgat.

uppehåller sig
skyldig att in-
nämnd, då
ngsmål eller i
inför nämnden
nödigt och han
nämndens le-
nämnden där-
ärvaro av vitt-
r förut rörande
kallelse till sam-

Utebliver den sålunda kallade och styrker ej laga förfall, plikte till kommunens allmänna kassa tjugu mark och vare vid vite av femtio mark skyldig att tillstädeskomma å annan utsatt dag.

Har den tredskande blivit bevisligen underrättad om detta nämndens beslut och likväl icke infunnit sig, äge nämnden hos kronolänsmannen å orten anhålla om handräckning till den uteblivnes inställande.

Kap. V.

Om kommunal skattskyldighet och kommunala taxeringsmyndigheter.

§ 67.

Till de utgifter, som enligt § 5 mom. 2 i denna lag omförmälas och böra för kommunens behov bestridas, är utan avseende å trosbekännelse och medborgarrätt envar,

vilken inom kommunen, evad han där bor eller icke, äger eller brukar jord eller innehar annan fast egen-
dom,

eller där idkar rörelse, näring eller yrke såsom ock envar,

vilken inom kommunen har eller bör hava sitt bo och hemvist, pliktig att bidra i förhållande till det antal skattören honom genom taxering påförts.

Enahanda skyldighet åligger även menighet, sammanslutning, anstalt eller stiftelse för den inkomst de inom kommunen åtnjuta av fastighet, näring, rörelse eller annan inkomstkälla. Dock är ideell sammanslutning, anstalt eller stiftelse skattskyldig endast för inkomst av fastighet samt av näring och rörelse.

Staten och landskapet äro skatt-

skyldiga för inkomst av sådana lantbruks- och övriga fastigheter, vilka icke användas för allmänna ändamål, för halva nettoavkastningen av industriell och annan rörelse, vilken är med privata företag jämförlig, samt likaså för hälften av den nettoinkomst, staten eller landskapet utan avdrag för förvaltningskostnaderna erhåller från sina skogar genom försäljning av skog eller skogsprodukter eller dessas användande för egna förädlingsverk. Dock skall skatt icke erläggas för arrendeinkomst, som staten eller landskapet erhåller från utarrenderade boställen och kungsgårdar samt andra dylika lägenheter, ej heller från inkomst av produktiva företag, vilka huvudsakligen äro i verksamhet för tillgodoseende av stats- och landskapsinrättningarnas behov.

Hustru skall särskilt beskattas för den inkomst, varöver hon enligt lag råder.

Av den skattskyldigas inkomst motsvarar ett belopp av etthundra mark ett skattöre.

§ 68.

Där i lag eller författning är stadgat, att kommunalutskyld skall utgå enligt annan grund än den i § 67 omförmälda eller att vissa från skattskyldighet till kommunen eljest befriade medlemmar skola till fyllande av särskilda behov bidra, gälle till efterrättelse, vad sålunda är förordnat.

Däremot må kommunen ej besluta någon avvikelse från den i nämnda lagrum stadgade grunden för utgörande av kommunala utskylder.

§ 69.

Taxering skall försiggå i början av året näst efter det förrättningen av-

ser och verkställas av en taxeringsnämnd, som består antingen av kommunalnämnden, för ändamålet förstärkt med erforderligt antal av kommunalfullmäktige utsedda röstberättigade medlemmar av kommunen, eller också av en särskild, av kommunalfullmäktige vald taxeringsnämnd.

Ordförande och viceordförande i taxeringsnämnden utses av kommunalfullmäktige.

Sålunda sammansatt nämnd skall såvitt möjligt utgöras icke blott av fastighets- och jordägare, utan även av näringsidkare och andra medlemmar i kommunen.

§ 70

Taxeringsnämnden tillhör att samvetsgrant uppskatta den inkomst varje till kommunen skattskyldig person kan anses för taxeringsåret hava åtnjutit av fastighet inom kommunen, av därstädes idkad rörelse, näring eller yrke samt, därest han i kommunen har eller bör hava laga bo och hemvist, av lön, pension eller andra inkomstkällor. På grund härav påföras, såsom i § 67 säges, envar skattören.

Vid meningsskiljaktighet röstas efter huvudtalet, och vare uppskattning gällande efter flertalets mening. Utfalla rösterna lika, gälla den mening, som länder till den taxerades förmån. Vid omröstning skola minst två tredjedelar av nämndens medlemmar närvara.

För förfallolös utevaro från taxeringsnämndens sammanträden böte ordförande och ledamot, såsom i § 23 är sagt.

Medlem av taxeringsnämnd må ej vid behandlingen av sin egen deklARATION i nämnden närvara.

Fullmäktige äga att besluta, huruvida och till vilket belopp arvode åt ordföranden och medlemmarna i taxeringsnämnden skall erläggas.

Lag samma vare angående gottgörelse för resekostnader.

§ 71.

Över taxeringen upprättas en längd, som för varje skattskyldig upptager hans uppskattade inkomst från fastighet, av näring och rörelse eller av annan tillgång samt det antal skattören honom påförts.

§ 72.

Sedan taxering blivit verkställd, skall den däröver upprättade längden tillställas ordföranden i kommunalfullmäktige, vilken har att genom kungörelse på kommunens anslags-tavla tillkännagiva, på vad ställe den samma kan av dem, som sådant önska, överses och granskas inom fjorton dagar från den tid kungörelsen anslogs. Kungörelsen bör även innehålla underrättelse om dag, då skattskyldig är i tillfälle att emot längden framställa de anmärkningar, till vilka han kan finna skäl.

På utsatt dag bör längden vid sammanträde av fullmäktige, förstärkta med en fjärdedel av taxeringsnämndens härtill av nämnden utsedda ledamöter, till allmän granskning framläggas, därvid envar lämnas tillfälle att mot längden göra anmärkning, vartill han beträffande den honom övergångna taxeringen finner anledning. Över framställd anmärkning beslute sålunda förstärkte kommunalfullmäktige genast och låte, så vitt anmärkningen godkännes, därav föranledd ändring i längden införa.

Kommun vare dock obetaget att

uppdraga prögar mot taxer skild, av komm prövningsnäm en fjärdedel väljas bland l nämnden. Är satt, samman den i mom. 1 r förflutit, på ti göres, på sät munala kung mottaga och j som emot Prövningsnäm fråga skall g offentlig av röstning, skilj skutförhet och utevaro sam prövningsnäm ringsnämnd f I på ovanni prövningsnäm mäktige ord rande.

Om kon

Kommunali varje år uppl komstförslag

I utgiftsför

1) skulder; beloppet elle falla till betande året;

2) utgifter, beslut böra das;

3) utgifter, den anses ku mensamma k kommande å

besluta, huru-
lopp arvode åt
mmarna i taxe-
läggas.
angående gott-
der.

rättas en längd,
tyldig upptager
omst från fas-
rörelse eller av
det antal skatt-

livit verkställd,
rättade längden
i i kommunal-
nar att genom
munens anslags-
å vad ställe den-
som sådant öns-
skas inom fjor-
tid kungörelsen
bör även inne-
n dag, då skatt-
ett emot längden
ningar, till vilka

ängden vid sam-
stige, förstärkta
taxeringsnäm-
nden utsedda le-
ranskning fram-
lämnas tillfälle
ra anmärkning,
ide den honom
en finner anled-
lld anmärkning
ärkte kommunal-
och låte, så vitt
nnes, därav för-
gden införa.
ck obetaget att

uppdraga prövningen av anmärknin-
gar mot taxeringslängden åt en sär-
skild, av kommunalfullmäktige utsedd
prövningsnämnd, vars medlemmar till
en fjärdedel av hela antalet böra
väljas bland ledamöterna i taxerings-
nämnden. Är prövningsnämnd till-
satt, sammanträde nämnden, sedan
den i mom. 1 utsatta granskningstiden
förflutit, på tid och ställe, varom kun-
göres, på sätt i denna lag om kom-
munala kungörelser stadgas, för att
mottaga och pröva de anmärkningar,
som emot taxeringen framställts.
Prövningsnämndens beslut i varje
fråga skall genast efter avgörandet
offentligen avsägas. Beträffande om-
röstning, skiljaktighet i meningar, be-
slutförhet och ansvar för förfallolös
utevaro samt ersättning, gälla för
prövningsnämnd, vad i § 70 om taxe-
ringsnämnd finnes föreskrivet.

I på ovannämnt sätt tillsatt särskild
prövningsnämnd utse kommunalfull-
mäktige ordförande och viceordfö-
rande.

Kap. VI.

Om kommunens hushållning.

§ 73.

Kommunalnämnden tillhör att för
varje år uppgöra ett utgifts- och in-
komstförslag för kommunen.

I utgiftsförslaget upptagas:

- 1) skulder, som antingen till hela
beloppet eller endast till viss del för-
falla till betalning under det nästföl-
jande året;
- 2) utgifter, som enligt redan fattade
beslut böra under samma år bestri-
das;
- 3) utgifter, som därutöver av näm-
nden anses kunna för kommunens ge-
mensamma behov påkallas under det
kommande året; och

4) förslagsvis ett belopp att vid
förefallande oförutsedda behov an-
vändas.

Uti inkomstförslaget intagas:

- 1) det löpande årets påräknade be-
hållning;
- 2) för kommunalbehov redan be-
viljade medel, som under det kom-
mande året till uppbörd förfalla;
- 3) inkomster, som på annan grund
anses komma under det nästföljande
året kommunen till godo; och
- 4) det belopp, som ytterligare er-
fordras, jämte förslag till anskaffande
av detsamma.

De särskilda styrelser eller perso-
ner, vilka blivit tillsatta för vissa
verkställighets- eller förvaltningsät-
gärder, äga att i god tid till näm-
nden avlämna specialförslag för det
nästföljande året över de utgifter och
inkomster, som till deras förvaltning
höra.

§ 74.

Utgifts- och inkomstförslagen böra
vara så tidigt uppgjorda, att desamma
vid kommunalfullmäktiges samman-
träde i november eller december må-
nader, varom stadgas i § 18, kunna
till granskning framläggas. Sedan
denna försiggått, samt frågor om nya
utgifter, vilka i förslagen förekomma,
blivit avgjorda, skola dessa jämte
kommunalfullmäktiges beslut över-
lämnas till kommunalnämnden, som
har att i förslagen införa av fullmäk-
tige beslutna ändringar och tillägg
ävensom att ofördröjligen på grund
av den granskade taxeringslängden
samt de sålunda fastställda utgifts-
och inkomstförslagen upprätta debi-
terings- och uppbördslängd. Vad av
kommunalfullmäktige beviljats att un-
der det nästföljande året uppbäras
skall såsom det löpande årets kom-

munalutskylder påföras alla dem, som anses skyldiga att för det året utgöra kommunalskatt, sålunda, att hela utgiftsbeloppet varder jämnt fördelat på alla i kommunen uttaxerade skattören.

§ 75.

Debiterings- och uppbördslängd skall innehålla hänvisning till de beslut, på vilka taxering sig grundar, med uppgift därjämte på det belopp, som bör utgå antingen efter åsatta skattören eller annan i lag eller särskild författning ingående bestämning, såsom antydes i § 68 mom. 1, samt upptaga varje skattskyldig till bostad och namn, honom påförda skattören, antalet av hos honom skattskrivna personer och för olika beskattningsföremål hos honom särskilt uttaxerade kommunalutskylder. Till nödig kontroll över uppbörden böra jämväl särskilda kolumner för anteckning av inbetalningar och rester vara i längden uppdragna.

§ 76.

Debiterings- och uppbördslängd skall efter kungörelse hållas tillgänglig för granskning under fjorton dagars tid, på sätt i § 72 om taxeringslängd är stadgat.

Anmärkning emot debiterings- och uppbördslängden må inom en vecka efter sagda tid framställas hos kommunalnämndens ordförande, som efter omständigheterna vidtager erforderlig rättelse eller överlämnar ärendet till nämndens prövning. Sker rättelse ej, stånde sakägaren öppet att anmäla ärendet till åtgärd av kommunalfullmäktige.

§ 77.

Sedan den i § 76 bestämda tiden för framställande av anmärkning mot

debiterings- och uppbördslängden till ändagått, åligger det kommunalnämnden att utfärda debetsedlar och låta dessa, så fort ske kan, å vissa, i mån av kommunens vidd och folkmängd utsedda och å kommunens anslags-tavla kungjorda ställen de skattskyldiga tillhandahållas.

Därefter skall uppbördsstämma å tid eller tider, som kommunalfullmäktige bestämt, efter därom fjorton dagar förut skedd kungörelse å lämplig ort anställas samt av kommunalnämnden eller vissa dess medlemmar eller ock av nämnden antagen uppbördsman förrättas.

§ 78.

Finnes någon i debiterings- och uppbördslängd upptagen, till utskyld pliktig person hava från kommunen bortflyttat under loppet av det år, för vilket debiteringen skett, skall han icke desto mindre erlægga den honom påförda utskylden, men vare för samma år frikallad från betalning till den kommun, dit han inflyttat, såframt ej utskylden är sådan, att den bör utgå, evad han varit inom kommunen bostad eller icke.

§ 79.

De till kommunen skattskyldiga, som utan laga förfall uraktlåtit att inom stadgad tid göra anmärkning mot taxeringslängd eller mot debiterings- och uppbördslängd, hava vidare rätt till klagan förlorat.

Har någon framställt anmärkning mot sagda längder, men den ej blivit godkänd, må han över beslutet sig besvära i den ordning nedan säges. Dock vare han icke desto mindre pliktig att det påförda utskyldsbeloppet å uppbördsstämma erlægga,

men äge rätt att få beloppet åter m ränta efter en pr månad från tide återbetalningsdag besvär godkänn för de kostnade ringsansökan nö est ej synnerlig mer att befria ersättningsskyld nas likväl icke den dag, då d betalningen sig kraft.

Var, som ura tid erlægga hor skatt, vare, så påföljd för så stadgad, plikt; lopp av eth oguldna skatt lägga skatteti varje månad ter den bes förflutit.

Yppas fel: penbar orikt farandet, sk terna, evad dande, häröv eller ej, vid : detsamma. I härav lidit s betalad och ränta efter

Kommun: utskylder, s ej heller av skrivna, up densamma uppbörds: ningsmann

tslängden till-
munalnämnd-
dilar och låta
å vissa, i mån
och folkmängd
nens anslags-
de skattskyl-

dsstämma å
munalfullmäk-
m fjorton da-
irelse å lämp-
av kommunal-
ss medlemmar
antagen upp-

iterings- och
n, till utskyld
ån kommunen
t av det år, för
ett, skall han
gga den honom
vare för samma
ning till den
tat, såframt ej
den bör utgå,
kommunen bo-

skattskyldiga,
uraktlåtit att
a anmärkning
er mot debite-
ngd, hava vi-
rlorat.

lt anmärkning
nen den ej bli-
över beslutet
ning nedan sä-
cke desto min-
örda utskylds-
ämna erläggas.

men äge rätt att få det överdebiterade beloppet åter med därå upplupen ränta efter en procent för varje full månad från tiden för betalnings- till återbetalningsdagen, i händelse hans besvär godkännas, jämte ersättning för de kostnader han för sin ändringsansökan nödgats vidkännas, där- est ej synnerlig anledning förekom- mer att befria kommunen från slik ersättningsskyldighet. Ränta beräk- nas likväl icke för längre tid än till den dag, då det utslag, varpå åter- betalningen sig grundar, vunnit laga kraft.

Var, som uraktlåter att inom utsatt tid erlægga honom påförd kommunal- skatt, vare, såvitt i lag icke annan påföljd för sådan uraktlåtenhet är stadgad, pliktig att för varje fullt be- lopp av etthundra mark av den oguldna skatten eller del därav er- lägga skattetillägg med en mark för varje månad eller del därav, som ef- ter den bestämda betalningsdagen förflutit.

Yppas felräkning eller annan up- penbar oriktighet vid taxeringsför- farandet, skola uppborndsmyndighe- terna, evad den, som härav blivit li- dande, häröver framställt anmärkning eller ej, vid anträffandet av felet rätta detsamma. I ty fall är även den, som härav lidit skada, berättigad att å in- betalad och återburen skatt erhålla ränta efter vad i mom. 1 säges.

§ 80.

Kommunalnämnd tillhör att över de utskylder, som icke blivit erlagda och ej heller av kommunalfullmäktige av- skrivna, upprätta skild restlängd och densamma inom två månader efter uppborndsstämmans slut till utmät- ningsmannen på orten överlämna;

åliggande det denne att de utestående utskylderna i laga ordning indriva och för dem i tjänsteväg för nämnd- den redovisa.

§ 81.

Kommunalräkenskaperna, vilka fö- ras antingen av kommunalnämnd el- ler annan förvaltningsmyndighet el- ler särskild person, skola för kalen- derår upprättas.

§ 82.

För granskning av räkenskaperna och den ekonomiska förvaltningen utse kommunalfullmäktige på sätt i § 18 nämnts, revisorer och ersättare.

Dör revisor eller avgår han av laga orsak, innan tiden för hans befattning är ute, skall fyllnadsval anställas. Den sålunda valde tjänstgör under den tid, som för den avgångne skulle återstått.

Det åligger revisorerna vid laga påföljd ej mindre att sorgfälligt gran- ska de i § 81 omnämnda räkenska- perna ävensom kommunens värde- papper och kontanta tillgångar än ock att undersöka, huruvida räkenska- perna överensstämma med det för året uppgjorda utgifts- och inkomstförsla- get, samt att över granskningen av- giva berättelse, som inom förelagd tid avlämnas till kommunalfullmäkti- ges ordförande. Denne tillkommer att efter utfärdad kungörelse hålla räkenskaperna och revisionsberättel- sen under fjorton dagars tid tillgäng- liga för kommunens medlemmar, var- jämte han äger att över de av revi- sorerna tilläventyrs gjorda anmärk- ningarna infordra vederbörande re- dogörarens förklaring.

Jämväl böra revisorerna minst två gånger om året på förut icke tillkän-

nagiven tid verkställa inventering av kommunens samtliga kassor. Dessutom skola revisorerna med ledning av i § 61 omnämnda förteckningar över kommunens gemensamma egendom i löst och fast på lämpliga tider årligen inventera den lösa egendomen samt minst vart tredje år å fastighet anställa besiktning för uträkning av egendomens tillstånd och förvaltning. Yppas vid dessa förrättningar vanvård eller förskingring eller annan felaktighet, framställa revisorerna omedelbart däröver hos kommunalfullmäktiges ordförande anmärkning och redogöra dessutom i revisionsberättelsen för det förhandenvarande sakläget.

Kommunalfullmäktige beslute på sammanträde, varom i § 18 stadgas, huruvida anmärkning må förfalla eller av särskild kompromiss prövas och avgöras. I förra fallet, eller om anmärkning ej blivit gjord eller vid sammanträde ej göres eller icke godkännes, meddele fullmäktige vederbörande ansvarsfrihet för dess förvaltning.

§ 83.

Skall kompromiss tillsättas, utse kommunalfullmäktige däri en eller tvenne och den redogörande styrelsen lika många ledamöter, antingen bland kommunens egna medlemmar eller bland andra personer, som äro i åtnjutande av aktning och förtroende. Undandrager sig redogörande styrelse att inom 30 dagar efter erhållen uppmaning sådant val verkställa, ankomme å vederbörande domhavande att på anmälan av kommunalfullmäktige utse de för kompromissens fulltalighet erforderliga ledamöterna.

De sålunda kallade kompromissarierna skola därefter sammanträda

och dessutom gemensamt eller, där de ej äro ense, efter de flesta rösterna och, om dessa äro lika, efter lottning invälja en ledamot, varefter de alla sig emellan utse ordförande. Kompromissrätten äger avgöra, i vad mån gjord anmärkning må godkännas eller icke, och vad vederbörande i anledning därav hava att iakttaga samt utslag i frågan meddela, däruti ändring ej får sökas.

Ej må den, som blivit invald till ledamot i kompromissrätt uti den kommun, inom vilken han är bosatt, utan viktiga skäl och hinder avsäga sig sådant förtroendeuppdrag.

Kap. VII.

Om skyldighet att avgiva inkomstdeklaration för kommunalbeskattning.

§ 84.

Till ledning vid taxering för den kommunala beskattningen vare, oberoende av medborgarskap, envar, som enligt § 67 är till kommunen skattskyldig, pliktig att till kommunens taxeringsnämnd avgiva uppgift eller så kallad deklaration över sin inkomst under föregående år.

§ 85.

Skyldighet att avgiva deklaration eller annan uppgift, varom i denna lag stadgas, åligger för hustru mannen, i fall icke hustrun särskilt skall beskattas, för omyndig och under förmynderskap stående person förmyndaren, för sådan frånvarande, för vilken god man förordnats, godemannen, beträffande vad han har under sin förvaltning, för oskiftat stärbhus den, som har boet om händer, evad han är delägare eller syssloman samt, där boet är skiftat, den, som vid tiden för skiftet förvaltat boet.

Avliden person av den, som en uppteckna boet.

För bolag, föreningar och klarationsskyldiga sammanhängande börande styrelssyssloman.

Den, som för orsak är hindrad berättigad att anmäla annan fullgöra deklaration tillika av tideaktighet. Nämnd allt, vad deklarerat till ombudet, i den dock själf i avseende å ombudet åsido

Deklaration samvete. Den delst ifylland flere, enligt fastställda fö

a) den deklarerat yrke eller verksamhet

b) noggrann komster undavser;

c) uppgift över de avsterna, som sig till goda avdraget är storlek, upphäft i annan komst eller inkomst, hude olika räknad.

ensamt eller, där de flesta rösterna lika, efter lottning t, varefter de alla ordförande. Kom- avgöra, i vad mån må godkännas el- ederborande i an- a att iakttaga samt ddela, däruti änd-

blivit invald till missrätt uti den ren han är bosatt, och hinder avsäga deuppsdrag.

VII.

Angiva inkomstdeklarationens beskattning.

4.

taxering för den tningen vare, obe- arskap, envar, som kommunen skatt- t till kommunens giva uppgift eller n över sin inkomst ir.

5.

Angiva deklaration t, varom i denna r för hustru man- hustrun särskilt omyndig och un- o stående person ådan frånvarande, i förordnats, gode- e vad han har un- för oskiftat stärb- boet om händer, re eller syssloman skiftat, den, som et förvaltad boet.

Avliden persons inkomst deklarerar av den, som enligt lag äger att låta uppteckna boet.

För bolag, andelslag, ekonomiska föreningar och stiftelser åligger deklaraskyldigheten jämte därmed sammanhängande förpliktelser vederborande styrelse, förvaltning eller syssloman.

Den, som för frånvaro eller annan orsak är hindrad att deklarerar, vare berättigad att hos taxeringsnämnden anmäla annan person att i sitt ställe fullgöra deklarationen med angivande tillika av tiden för uppdragets varaktighet. Nämnden äger sedermera i allt, vad deklarationen rör, hålla sig till ombudet, men stående huvudmannen dock själv äventyret, ifall något i avseende å uppgiftsskyldigheten av ombudet åsidosättes.

§ 86.

Deklaration avgives på heder och samvete. Den avfattas skriftligen medelst ifyllande av blankett, en eller flere, enligt av landskapsnämnden fastställda formulär och bör upptaga:

- a) den deklaraspliktiges namn, yrke eller verksamhet, boningsort och adress;
- b) noggrann uppgift över hans inkomster under den tid beskattningen avser;
- c) uppgift, behörigen specificerad, över de avdrag från bruttoinkomsterna, som han yrkar att få räkna sig till godo vid taxeringen. samt, om avdraget är beroende av inkomstens storlek, uppgift därom, att han icke haft i annan kommun skattbar inkomst eller, därest han haft sådan inkomst, huru stor denna inkomst i de olika kommunerna är sammanräknad.

Har uppgiftspliktig drivit rörelse eller yrkesverksamhet på olika orter eller eljest haft inkomst inom två eller flere kommuner, skall han i deklarationen tillika angiva, huru enligt hans mening inkomsterna böra i avseende å taxeringen fördelas mellan de särskilda kommunerna.

§ 87.

Angående inkomst från lantbruksfastighet eller annan inkomstkälla, som endast uppskattningsvis kan bestämmas, vare deklaraspliktig skyldig att i stället för sifferuppgifter meddela de upplysningar, som äro av nöden för beräkning av sådan inkomst.

§ 88.

Bolag, andelslag och övriga näringsidkare böra, såframt de enligt gällande lag äro skyldiga att föra bok, jämte deklarationen inlämna bestyrkt avskrift av in- och utgående balansräkning samt vinst- och förlustkonto för den tid deklarationen omfattar ävensom specifikation över verkställda avskrivningar å fastighet, inventarier, maskiner och mera dylikt.

Bolag, andelslag och ekonomiska föreningar åligger att tillika inlämna avskrift av sin revisionsberättelse jämte protokollsutdrag, utvisande, vad i anledning av revisionsberättelsen vid allmänt sammanträde beslutats.

§ 89.

Skattskyldig vare pliktig att, förutom deklaration, på anmaning av taxeringsnämnden meddela de uppgifter och kompletterande upplysningar, som nämnden finner för taxeringen erforderliga. Möter svårighet att avgiva dessa uppgifter skriftligen, vare deklaraspliktig medgivet att själv eller genom ombud göra ifråga-

varande meddelanden muntligen, varvid desamma böra av taxeringsnämndens ordförande på blankett införas och av den, som uppgifterna avlämnat, med namnunderskrift bestyrkas under enahanda förpliktelser, som föreligga vid avgivande av deklara- tion.

§ 90

På anmaning av taxeringsnämnden åligger det skattskyldig att på tid, som honom av nämnden förelägges, till genomseende av nämnden förete sina affärsböcker, inventeringslängd, kontrakt, skuldsedlar, verifikat med flere handlingar, som kunna tjäna till ledning vid hans taxering. Granskningen av handlingarna bör, så vitt möjligt, ske i den uppgiftspliktiges bostad eller affärslokal.

Taxeringsnämnden kan ock låta edsvuren revisor granska den skattskyldiges bokföring och därur meddela nämnden för taxeringen erforderliga uppgifter. Där uppgiftspliktig det fordrar, är taxeringsnämnden skyldig att iakttaga sådant förfarande.

§ 91.

I nedannämnt avseende äro vederbörande skyldiga att på förfrågan av taxeringsmyndigheterna tillhandahålla desamma eller av dem befullmäktigad person upplysningar, nämligen:

a) statens, landskapets, kommunens eller annan menighets ämbetsverk och myndighet beträffande vid dem anställda personers avlöningsförmåner under nästföregående år; börande, då med tjänstebefattning följt fri kost, boställe, bostad eller löningsjord eller inkomst av sportler, expeditionslösen, bötes- eller beslagsandelar eller andra obestämda eller extra inkomster, sådant särskilt meddelas;

b) allmänt verk samt styrelser för inrättning eller stiftelse, där befattningshavare eller annan ägt utbetomma pension eller understöd, ävensom styrelse för inhemsk livförsäkrings- eller livränteanstalt samt sysseloman för utländsk sådan anstalt, angående beloppet av pension, understöd eller livränta, som under nästföregående år tillkommit viss person;

c) förmyndarnämnd och kommunalstyrelse, angående sammanlagda beloppet av omyndigs i förmyndarräkning redovisade inkomst för visst år;

d) envar arbetsgivare i stad eller på landet, beträffande hos honom under nästföregående år tillfälligt eller fast anställd persons avlöningsförmåner under sagda tid med iakttagande i tillämpliga delar av vad ovan under punkt a) är sagt.

Då besvär över taxeringen anförts, vare bolag, banker, bankfilial och agentur ävensom övriga inrättningar liksom ock enskilda personer förpliktade att på anhållan till prövningsnämnd eller av den utsedda personer avlämna upplysningar och bevis för utredande av besvärarendens inkomster.

Ifrågavarande upplysningar böra på åtgärd av beskattningsmyndighet hos vederbörande avhämtas.

§ 92.

Sammanfaller de i § 88 i denna lag omförmälda uppgiftspliktigas räkenskapsår icke med kalenderåret, vare dessa skyldiga att deklarerera samt förebbringa i sagda § omnämnd utredning för det räkenskapsår, som avslutats närmast före utgången av det kalenderår taxeringen avser.

§ 93.

Blanketter för deklara- tion skola genom kommunens försorg och på dess

bekostnad avgifts de deklara- tionspliktiga om kommunens ordförande be

Envar, som öfverträffande sin deklara- tionsplikt för erhållande av sig till person, som den därtill förord- vare skyldig att biträda deklara- tionens skrift- sättning härför eller mottagas.

I § 84 omnä- ves antingen eller till av personer inom bestämnes och medlemmar ti så som angäe nagivanden i kungörelse be gift om: påf eller falskt a eller vilka ta nat att läm handledning, deklarationspliktiga deklara- tioner skall avgiva inlämnas di inom tid, se mes.

Tiden för och annan giftspliktige nämnden e

styrelser för
 a, där befatt-
 an ägt utbe-
 derstöd, även-
 ask livförsäk-
 alt samt syss-
 an anstalt, an-
 ension, under-
 n under näst-
 it viss person;
 ch kommunal-
 manlagda be-
 förmyndarräk-
 st för visst år;
 e i stad eller
 hos honom
 r tillfälligt el-
 ns avlönings-
 tid med iakt-
 delar av vad
 r sagt.
 ringen anförts,
 bankfilial och
 a inrättningar
 rsoner förplik-
 till provnings-
 sedda personer
 och bevis för
 lens inkomster.
 ysningar böva
 ingsmyndighet
 imtas.

88 i denna lag
 iktigas räken-
 nderåret, vare
 eklarera samt
 omnämnd ut-
 nskapsår, som
 utgången av
 gen avser.

ation skola ge-
 rg och på dess

bekostnad avgiftsfritt tillhandahållas de deklarationspliktiga på platser inom kommunens område, vilka av taxeringsnämnden bestämmas.

§ 94.

Envar, som önskar upplysning beträffande sin deklarationsplikt eller sättet för deklARATIONEN, have rätt att för erhållande av handledning vända sig till person, som av taxeringsnämnden därtill förordnats. Denna person vare skyldig att på begäran jämväl biträda deklarationspliktig vid deklARATIONENS skriftliga avfattande. Er-sättning härför må varken betingas eller mottagas.

§ 95.

I § 84 omnämnd deklARATION ingi-ves antingen till taxeringsnämnden eller till av denna därtill utsedda personer inom tid, som av nämnden bestämmas och som skall kommunens medlemmar till kännedom kungöras, så som angående kommunala tillkän-nagivanden är föreskrivet. Sagda kungörelse bör jämväl innehålla upp-gift om: påföljderna av underlåten eller falskt avgiven deklARATION, vem eller vilka taxeringsnämnden förord-nat att lämna i § 94 omförmälda handledning, var och på vilka tider deklARATIONsblanketter kunna av de-klARATIONspliktige erhållas samt till vem deklARATIONEN bör inlämnas.

DeklARATION och annan uppgift, som skall avgivas på grund av anmaning, inlämnas direkt till taxeringsnämnden inom tid, som i anmaningen bestä-mes.

Tiden för avgivande av deklARATION och annan uppgift må på den upp-giftspliktiges anhållan av taxerings-nämnden efter prövning förlängas.

Över verkställd deklARATION vare deklARATIONspliktig berättigad att er-hålla bevis.

§ 96.

Anmaning, som i avseende å full-görande av deklARATION eller annat åliggande enligt denna lag av tax-eringsnämnden meddelas uppgiftsplik-tig, skall vara skriftligen avfattad och av nämndens ordförande underteck-nad. Däri bör för övrigt angivas icke allenast den tid, som den uppgifts-pliktige för åliggandets fullgörande förelägges, utan även det äventyr han är underkastad, såframt anmaningen ej hörsammas.

§ 97.

DeklARATION och annan uppgift, som avgives skriftligen, må jämväl kunna på den uppgiftspliktiges eget äventyr i betalat brev med posten insändas till taxeringsnämnden inom föreskri-ven tid.

§ 98.

Vid inlämnande eller insändande av deklARATION eller annan uppgift vare ej nödigt att bilägga fullmakt eller annan handling till styrkande av att uppgiften avgives av behörig person. Dock bör utredning i nämnda avse-ende på anmaning förebringas, såframt taxeringsnämnden på grund av sär-skilda omständigheter prövar sådan vara erforderlig.

§ 99.

Utan hinder därav, att uppgift ute-blivit, och med rätt att pröva, i vad mån avgiven uppgift är av den be-skaffenhet, att den bör läggas till grund för taxeringen, äger taxerings-nämnden bestämma den skattbara in-komst.

Då vid försäljnings- eller annat avtal köpeskillingen eller annat vederlag eller tiden för dess erläggande avsevärt avviker ifrån vad på orten är sed och det framgår, att ett dylikt avtal uppgjorts i avsikt att väsentligen nedbringa den utgående skatten, have taxeringsnämnden rätt, att, med beaktande av alla på saken inverkan omständigheter, enligt prövning bestämman det pris och den betalningstid, som böra läggas till grund för fastställande av den beskattning underkastade inkomsten.

Lägges avgiven uppgift icke till grund för taxeringen, bör anledningen därtill angivas i taxeringsnämndens protokoll och på begäran meddelas den skattskyldige.

§ 100.

Har i följd av uraktlåten eller oriktigt avgiven deklaration eller annan uppgift något belopp av den skattskyldiges inkomst blivit otaxerat, må sådant inkomstbelopp ännu kunna under något av de nästpåföljande tre åren av taxeringsnämnden, därest förhållandet kommer till dess kännedom, underkastas taxering.

§ 101.

Har skattskyldig avlidit, drabbe efter taxeringen dödsboet, som svarar blott med boets tillgångar. Är boet skiftat, må delägare icke åsättas större del av sådan taxering, än som på hans andel i boet sig belöper.

§ 102.

Deklaration och annan uppgift, som avgivits till ledning för taxeringen, må icke delgivas andra än de medlemmar i taxeringsnämnden, vilka deltagit i ärendets behandling, samt myndighet, som för prövning och be-

svär över taxeringen eller för annat ändamål av dem har behov. Ej heller må densamma inom taxerings- eller prövningsnämnd föredragas i vidare mån, än som för deras prövning är ooundgängligen nödigt, eller i nämndens protokoll intagas utförligare, än på grund av föreskriften i § 99 mom. 3 påkallas. Nämnden äger, där sådant av vederbörande uppgiftspliktige påyrkas eller skäl därtill eljest föreligga, anförtro granskningen av uppgifterna åt tre av nämndens medlemmar, vilka det tillkommer att sedermera meddela nämnden, huruvida sagda uppgifter äro riktiga.

För övrigt åligger det envar, som på grund av tjänst eller offentligt uppdrag tager befattning med deklaration och taxering eller därvid tillkomna handlingar att i obrottslig tystnad hålla, vad honom angående de taxerades inkomster och förmögenhetsförhållanden därigenom blivit kunnigt. Dock må taxeringslängden ej såsom hemlig betraktas.

§ 103.

Sedan taxering blivit slutförd och prövningsnämnden fullgjort sitt uppdrag, skola avgivna deklarationer jänte till dem hörande handlingar av kommunens styrelse under lås förvaras i minst fem års tid, varefter de sedermera, så vitt desamma icke äro behövlige i anledning av anförda besvär, anhängiggjort åtal eller för annat särskilt ändamål, enligt nämnda myndigheters prövning må förstöras.

§ 104.

Avgives icke inom utsatt tid deklaration eller annan till taxeringen sig hänförende uppgift eller tillhandahållas icke taxeringsnämnden åskade handlingar eller upplysningar, allt på sätt i §§

84, 86, 87, 88, 89, 90 de meddelade utskottet kan taxerings- och skattskyldige icke ständigheter, samsamlighet, utöver för den en högst tjugu på där sådant på den försumlige tid fullgöra sin

Hörsamman maning, kan dligare påföras till trettio procent såframt han icke skäl för sin ut

Den, som för annan nytta ge deklaration eller för taxeringer drager eller kommunen s strafflagen så

Tredskas de tillhandahållna åskade ut sin skyldighe fallen till hö förelägge rät yrkas, visst å ten utsatt ti uti ifrågavar

Bryter nå grund av tj 102 åligganc ansvar såsom Yppar anna jämlikt sagd

er för annat lov. Ej heller taxerings- eller gas i vidare prövning är eller i nämndförlikare, än i § 99 mom. 1, där sådant tskyldige påst föreligga, uppgifterna emmar, vilka nera meddelade uppgifter

et envar, som ler offentligt g med deklarar därvid tillbrottslig tystangående de örmögenhetslivet kunnigt. gden ej såsom

slutförd och gjort sitt uppdeklarationer ändringar av ter läs förval, varefter de nna icke äro v anförda bel eller för anligt nämnda må förstöras.

tt tid deklarationen sig hän tillhandahållas skadehandlin- dlt på sätt i §§

84, 86, 87, 88, 89, 90 och 98 säges, eller äro de meddelade uppgifterna bristfälliga, kan taxeringsnämnden, därest den skattskyldige icke kan förebringa omständigheter, som ursäktat hans försumlighet, utöver inkomstskatten påföra denne en förhöjning därav av högst tjugu procent. Nämnden må, där sådant prövas nödigt, anmana den försumlige att inom förelagd ny tid fullgöra sin uppgiftsplikt.

Hörsammas icke heller denna anmaning, kan den skattskyldige ytterligare påföras en förhöjning av ända till trettio procent av inkomstskatten, såframt han icke förmår anföras laga skäl för sin uraktlåtenhet.

§ 105.

Den, som för att bereda sig eller annan nytta genom avgivande av falsk deklaration eller annan till ledning för taxeringen avsedd uppgift undandraget eller söker att undandraga kommunen skatt, straffes, såsom i strafflagen säges.

§ 106.

Tredskas den, som enligt § 91 äger tillhandahålla taxeringsmyndigheterna äskade upplysningar, att fullgöra sin skyldighet härutinnan, vare förfallen till högst tio dagsböter, och förelägge rätten honom, där sådant yrkas, visst äventyr att inom av rätten utsatt tid iakttaga, vad honom uti ifrågavarande avseende åligger.

§ 107.

Bryter någon emot den honom på grund av tjänstebefattning enligt § 102 åliggande tystnadsplikt, stånde ansvar såsom för tjänsteförbrytelse. Yppar annan person olovligen, vad jämlikt sagda paragraf skall hemlig-

hållas, straffes med böter eller fängelse i högst ett år.

Ej må förseelse, som här nämnes, av allmän åklagare åtalas, om icke målsägande angivit densamma till åtal.

Kap. VIII.

Om skattbar inkomst och förfarandet vid taxering.

§ 108.

Såsom inkomst, på grund varav skatt skall erläggas, anses med sådan begränsning, som nedan säges, skattskyldigs samtliga årsintäkter i penningar eller penningars värde.

Såsom inkomst från lantbruksfastighet skall anses den nettoinkomst, var till avkastningen från likartade fastigheter inom kommunen, med beaktande av på orten gängse drift och underhållskostnader, arbetslöner samt skälig värdeminskning, i medeltal under det föregående året enligt uppskattning stigit.

Såsom inkomst räknas även:

1) vad skattskyldig för sin och sin familjs räkning tillgodogjort sig av avkastningen från näring eller av varor, som han tillverkat eller tillsalut hållit;

2) dividend eller utdelning, som den skattskyldige uppburit från aktiebolag;

3) den vinst, som affärsföretag kan uppskattas hava av sin inom kommunen bedrivna rörelse, även om densamma utövas genom agentur, avdelningskontor, filial eller annat dylikt organ;

4) vinster av tillfällig natur, därunder inbegripen vinst å icke yrkesmässig avyttring av sådan fast eller lös

egendom, som säljaren genom köp eller byte förvärvat, om den fasta egendomen varit i säljarens ägo under mindre än tio år och lösegendomen under mindre än fem år, dock efter avdrag av möjligen liden förlust å andra likartade överlåtelse;

5) förmån, som skattskyldig åtnjutit genom egen eller fri bostad för sig och sin familj; så ock det arbete, den skattskyldiges hemmavarande barn eller andra familjemedlemmar, hustrun undantagen, utfört till förmån för den skattskyldiges hushåll, därest de icke särskilt beskattas, dock ifråga om envar familjemedlem med beaktande av de avdrag, vilka i §§ 112 och 121 omförmälas; samt

6) av trädgård, fiskevatten, betes- och jaktmarker och övriga därmed jämförliga förmåner erhållen nettoinkomst, så ock den skattskyldiges inom lantushållningen utförda arbete, uppskattat i penningar till belopp, som för detta arbete bort erläggas åt en avlönad person.

Dessutom skall såsom skattbar inkomst vid taxeringen av inkomst för år 1930 räknas tjugufem procent av den nettoinkomst, som under beskattningensåret erhållits genom försäljning eller användning av skog och skogsprodukter för andra ändamål än till husbehov och därefter varje föregående års procenttal minskat med fem.

§ 109.

Såsom inkomst anses icke:

1) vad som förvärvats genom gifträtt, i morgongåva eller fördel av oskiftat bo, i hemföljd eller genom gåva, arv, testamente eller fideikomiss till make eller arvinge i rätt upp- eller nedstigande led; dock räknas såsom inkomst sådant understöd i penningar

eller varor, som på grund av åtagande eller annan förpliktelse å bestämda tider erläggas;

2) skadeersättning, däri inbegripet, vad som erhållits på grund av sjuk- eller olycksfallsförsäkring;

3) på grund av liv- eller kapitalförsäkring utfallet kapital; samt

4) stipendium eller reseunderstöd, som utgivits för vetenskapliga eller konstnärliga studier eller vetenskapliga undersökningar, ej heller riksdagsmänna- eller landstingsmänna-arvoden, ersättning för ledamotskap i landskapsnämnden, kommunalfullmäktige, kommunalnämnden och andra kommunala förtroendeuppdrag, statens och landskapets kommittéer eller vad som av staten, landskapet eller annat offentligt samfund anvisats till bestridande av vid tillfälligt uppdrag förenade särskilda kostnader.

§ 110.

Vid uppskattning av inkomst må avdrag ske för alla kostnader för inkomstens förvärvande och bibehållande, dock icke för skattskyldigs eller hans familjs levnadskostnader, ej heller för ränta å hans i egen fastighet eller näring nedlagda egna kapital eller för vad den skattskyldige nedlagt i nybyggnad eller för utvidgande av sin rörelse i maskiner m. m. dylikt.

Såsom omkostnader för inkomstens förvärvande anses även:

1) avlöning, kost och andra förmåner, som skattskyldig utgivit åt i annan av honom bedriven näring än lantbruk använda hemmavarande barn över 15 år, dock ej till högre belopp än 500 mark för varje barn;

2) värdeminskning å byggnader, maskiner, inventarier och andra med

dem jämförliga i skattskyldigs

3) kostnad för skap och konst

Värde-minskningar, inventarier, jämförliga för skattskyldiges seende § 110 ter rörelsens fenhet bestämt procenttal av fastställas efter

1) å administrativa byggnader:

av trä . . .

av sten . . .

2) å fabriksstationer:

av trä . . .

av sten . . .

3) å ekonomiska byggnader:

av trä . . .

av sten . . .

4) å maskiner, kraftöversättningar, elektriska och gas

5) å rörliga redskap och

6) å fabriksinventarier .

7) fartyg;

av trä . . .

av järn . . .

8) automatsig trafik

Dock bör dan autom

nas å inkom

det värde,

de årliga av

Rätt till

v åtagande
i bestämda

inbegripet,
ad av sjuk-

kapitalför-
amt
eunderstöd,
apliga eller
vetenskap-
heller riks-
ingsmanna-
edamotskap
munalfull-
n och andra
pdrag, sta-
nittéer eller
skapet eller
anvisats till
igt uppdrag
der.

inkomst må
ader för in-
bibehållan-
yldigs eller
ader, ej hel-
en fastighet
gna kapital
yldige ned-
för utvid-
skiner m. m.

inkomstens

ndra förmå-
ivit åt i an-
närings an-
arande barn
ögre belopp
rn;

byggnader,
andra med

dem jämförliga föremål, som använts
i skattskyldigs näring; samt

3) kostnad för utövning av veten-
skap och konst.

§ 111.

Värdeminskning å byggnader, ma-
skiner, inventarier och andra med dem
jämförliga föremål, som använts i den
skattskyldiges näring, skall, i det av-
seende § 110 mom. 2 innehåller, ef-
ter rörelsens och föremålens beskaf-
fenhet bestämmas till högst följande
procenttal av föremålens värde, vilka
fastställas efter gängse pris:

- 1) å administrations- och bostads-
byggnader:
 - av trä 3 %;
 - av sten 1 %;
- 2) å fabriksbyggnader och kraft-
stationer:
 - av trä 5 %;
 - av sten 3 %;
- 3) å ekonomibygnader:
 - av trä 6 %;
 - av sten 3 %;
- 4) å maskiner och ångpan-
nor, kraftöverföringsanläggning-
ar, elektriska ledningar, vat-
ten- och gasledning 8 %;
- 5) å rörlig materiel, arbets-
redskap och verktyg 10 %;
- 6) å fabriks- och kontorsin-
ventarier 10 %;
- 7) fartyg;
 - av trä 12 %;
 - av järn 6 %;
- 8) automobiler i yrkesmäs-
sig trafik 20 %.

Dock bör värdeminskningen å så-
dan automobil första gången beräk-
nas å inköpspriset samt därefter å
det värde, till vilket fordonet genom
de årliga avskrivningarna nedskattats.
Rätt till avdrag enligt denna para-

graf avser icke sådana byggnader,
maskiner eller redskap, vilka använ-
das uteslutande för jordbrukets behov.

Har skattskyldig framställt utred-
ning därom, att han på grund av sär-
skilda orsaker borde vara berättigad
till större avdrag, än vad ovan säges,
må honom efter prövning beviljas
sådant.

§ 112.

Skattskyldig är berättigad att från
sin inkomst avdraga:

- 1) legoavgifter för jord;
- 2) ränta å gäld;
- 3) förlust å skattskyldigs närings-
verksamhet, som icke är att hänföra
till kapitalförlust;
- 4) till staten, landskapet, kommun
och kyrka utgående utskylder;
- 5) obligatorisk försäkringsavgift
samt avgifter, som erlagts till arbets-
löshetskassor;
- 6) försäkringspremier och andra av-
gifter, som utbetalats för hans eller
hans hustrus eller barns liv-, kapital-,
livränte-, olycksfalls- eller sjukförsäk-
ring, dock sammanlagt högst 200 mark
för varje försäkrad person, ävensom
avgifter till pensions-, änke- och pupill-
samt annan dylik kassa, i vilken det
på grund av tjänst eller befattning
åligger honom att vara delägare.

§ 113.

Såsom lantbruksfastighet skall vid
taxeringen anses lägenhet eller del
därav, egen eller legd, där lanthus-
hållning eller skogsvård bedrives. Ut-
övas på någon del av fastigheten an-
nan näring, räknas sådan del ej så-
som lantbruksfastighet.

§ 114.

För bestämmande av den skattbara
avkastningen från till lantbruksfastig-

heter hörande odlade marker och naturliga ängar uppdelas dessa i klasser på följande sätt:

Åkrar, till vilka hänföras även kärrodlingar, indelas med hänsyn till produktionsförmåga i tre klasser efter den i havre uppskattade skördemängd, som jorden årligen avkastar per hektar, då på orten vanlig odlingsmetod tillämpas och skörden är medelmåttig.

Åker hänföres till:

I klass, om nämnda skördemängd beräknas utgöra minst 1,300 kg;

II klass, om skörden är minst 900 kg, men under 1,300; samt

III klass, om skörden understiger 900 kg.

På orter, där avkastningen av åker icke kan uppskattas i havreskörd, skola till grund för klassificeringen tagas sådana kvantiteter råg, korn eller odlat hö, som i värde motsvara förenämnda havremängd.

Naturliga ängar indelas med hänsyn till sin produktionsförmåga i tre klasser efter den mängd torkat hö, som ängen beräknas årligen avkasta per hektar, då skörden är medelmåttig. Naturlig äng hänföres till:

I klass, om nämnda skördemängd utgör minst 2,000 kg;

II klass, om skörden är minst 1,000, men under 2,000 kg; samt

III klass, om skörden understiger 1,000 kg.

Är jorden avlägset belägen från gården eller i betydande grad besvärad av stenbundenhet eller andra odlings- och gödslingskostnader fördrivande naturförhållanden, bör den, där densamma med hänsyn till avkastningen skulle höra till I klass, hänföras till II klass samt enligt avkastningen till II klass hörande jord till III klass.

§ 115.

För bestämmande av den avkastning från skogsmark, som för kommunalbeskattning skall uppskattas, uppdelas skogsmarken i klasser, beroende av, i vilken mån till densamma hör jord av nedannämnd beskaffenhet och med beaktande av att:

till I klassen hänföras egentliga skogsmarker med frodig växtkraft samt friska och något fuktiga sänkor med bördig jord ävensom bördiga sluttningar med huvudsakligen morängrus eller lergrund och överhuvudtaget skogsmarker, som väl lämpa sig för uppodling;

till II klassen hänföras skogsmarker, som till någon del äro sämre och mindre växtliga än I klassens och som icke heller väl lämpa sig för uppodling;

till III klassen hänföras torra ljungmoar, moar, bevuxna med ljung och lav, samt med dem i avseende å produktionsförmåga jämförliga stenbundna skogsmarker;

till IV klassen hänföras vattensjuka skogsmarker, bevuxna med tvinig gran- eller lövskog, samt andra i avseende å produktionsförmåga med dem jämförliga marker; samt

till V klassen hänföras egentliga myrar samt med avseende å produktionsförmåga med dem jämförliga bergbundna marker och hölster, vilka alstra en tvinig och gles skog.

§ 116.

Då avsättningsmöjligheterna för avkastningen av åker och naturlig äng i närheten av stad eller annan konsumtionsort eller av annan orsak i skilda delar av kommunen äro väsentligen olika, kan kommunens område för noggrannare utredande av mar-

kens nettoavkastningsmöjligheter om särskilda omkalla, i tre zone

Då kommunsyn till avsättningsmöjligheterna varandra, kan ende å sina skhögst tre zonei trakten finnslags trävaror, brännved, eller props och papjämförliga trävimmer eller

Vid fastställ enligt vilka fr erhållna inko

äger taxering

1) besluta, skall utgöra hänsyn till ligheterna fö och naturlig för noggrannkens nettoavskilda zoner av vardera vilka delar:

2) fastställ från åker o för skattear med beakte drift- och u löner samt börande de delad i zon

3) bestän trävarors r bikmeter u

4) på gru

kens nettoavkastning efter omsättningsmöjligheterna indelas i två eller, om särskilda omständigheter det påkalla, i tre zoner.

Då kommuns skilda delar med hänsyn till avsättnings- och transportmöjligheterna väsentligen avvika från varandra, kan kommunen med avseende å sina skogsområden indelas i högst tre zoner, beroende därpå, om i trakten finnes avsättning för alla slags trävaror, från timmer till klenare brännved, eller endast för timmer, props och pappersved eller med dem jämförliga trävaruslag eller endast för timmer eller andra grövre trävaror.

§ 117.

Vid fastställandet av de grunder, enligt vilka från lantbruksfastigheter erhållna inkomster skola uppskattas, äger taxeringsnämnden:

- 1) besluta, om kommunens område skall utgöra en zon eller om den med hänsyn till de olika avsättningsmöjligheterna för avkastningen av åker och naturlig äng eller av skogsmark för noggrannare utredande av markens nettoavkastning bör indelas i skilda zoner och i huru många sådana av vartdera slaget, samt bestämma, vilka delar av kommunen skola höra till varje zon;
- 2) fastställa medelnettoavkastningen från åker och naturlig äng per hektar för skatteåret, skilt för varje klass, med beaktande av på orten vanliga drift- och underhållskostnader, arbetslöner samt skäliga värdeminskningar, börande detta, om kommunen är indelad i zoner, ske zonvis;
- 3) bestämma, skilt för varje zon, trävarors medelpenningvärde per kubikmeter under skatteåret;
- 4) på grund av det i punkt 3 nämnda

värde och de i § 118 nämnda produktionsmedeltal samt med beaktande av i punkt 2 nämnda avdrag bestämma penningvärdet av medelnettoavkastningen av skogsmark per hektar i varje klass; börande detta, om kommunen indelas i zoner, ske zonvis.

§ 118.

Den årliga tillväxten av skog per hektar uti de i § 115 nämnda klasserna framgår av följande produktionsmedeltal:

I klassen	4	kubikmeter
II	»	3
III	»	2
IV	»	1
V	»	0,5

§ 119.

Taxeringsnämnd, som valts för verkställande av följande års taxering, tillhör att före utgången av oktober månad fatta beslut därom, till vilka belopp nettoavkastningen per hektar av odlad mark och naturlig äng samt skogsmark skall uppskattas efter indelning, dels enligt jordens beskaffenhet och ägornas belägenhet samt dels, där det befines nödigt, enligt fastighetens läge med hänsyn till trafik- och konsumtionsorter.

Taxeringsnämndens beslut angående grunderna för taxeringen skall å lämpligt ställe inom kommunen framläggas till de skattskyldigas granskning under 14 dagar, räknat från den, då ärendet kungjorts, på sätt om kommunala tillkännagivanden är stadgat, denna dag oräknad. Skattskyldig, som ej åtnöjes med taxeringsnämndens beslut, have rätt att däröver hos landshövdingen anföra skriftliga besvär, vilka inom tjuguen dagar från den, då beslutet till de skattskyldigas granskning framlagts,

sagda dag oräknad, böra till taxeringsnämndens ordförande ingivas; dock må besvärsskriften jämväl på avsändarens risk inom den utfästa tiden till taxeringsnämndens ordförande genom förmedling av postverket i frankerat brev insändas. Ordföranden skall å besvärsskriften anteckna, när den till honom ingivits eller inkommit, samt skyndsamt densamma till landshövdingen överstyra, med biläggande av taxeringsnämndens utlåtande över besväret, ävensom utredning om tiden, då taxeringsnämndens beslut framlagts till granskning. Landshövdingen skall pröva och avgöra, huruvida besväranden skall anses hava talan i ärendet, samt utan dröjsmål avgöra besvären. I detta utslag må ändring icke sökas.

§ 120.

Efter det de grunder, enligt vilka inkomsterna från lantbruksfastigheter

då inkomsten överstiger 6,000, men icke 7,000 mark	$\frac{9}{10}$	av det beslutna avdraget
" " " 7,000, " " 8,000	" $\frac{8}{10}$	" " " " "
" " " 8,000, " " 9,000	" $\frac{7}{10}$	" " " " "
" " " 9,000, " " 10,000	" $\frac{6}{10}$	" " " " "
" " " 10,000, " " 11,000	" $\frac{5}{10}$	" " " " "
" " " 11,000, " " 12,000	" $\frac{4}{10}$	" " " " "
" " " 12,000, " " 13,000	" $\frac{3}{10}$	" " " " "
" " " 13,000, " " 14,000	" $\frac{2}{10}$	" " " " "
" " " 14,000, " " 15,000	" $\frac{1}{10}$	" " " " "

Från skattskyldig persons inkomst skall ytterligare avdragas, enligt vad kommunalfullmäktige för varje år besluta, minst 500 och högst 1 000 mark för varje barn, med undantag likväl av det äldsta, som han på grund av sin försörjningsplikt försörjt och som vid skatteårets utgång ej fyllt 15 år. För barn, vilket självt har inkomst, må avdrag göras, blott för så vitt barnets inkomst understiger det av

böra uppskattas, genom laga kraft vunnet beslut blivit fastställda, tillhör det taxeringsnämnden att enligt nämnda grunder och i stöd av de uppgifter, som erhållits av de skattskyldiga, eller av taxeringsnämnden på annan väg införskaffats, fastställa envar lantbruksfastighets nettoavkastning. Har fastighetens avkastning nedgått i följd av frost, översvämning, hagelfall eller annat dylikt, skall detta skäligen beaktas vid uppskattning av inkomsten.

§ 121.

Överstiger skattskyldig persons inkomst efter i §§ 110, 111 och 112 nämnda avdrag icke 15,000 mark, må därifrån göras ytterligare följande avdrag:

Då inkomsten icke överstiger 6,000 mark, minst ettusen eller högst tvåtusen mark, i enlighet med vad kommunalfullmäktige för den varje år skeende taxeringen besluta: samt

kommunalfullmäktige utsatta beloppet. Har skattskyldig persons skattebetalningsförmåga annars genom underhåll av nära anförvanter eller till följd av egen eller närstående persons sjukdom, olycksfall eller annan sådan orsak väsentligen nedsatts, må från inkomsten, om denna efter ovan nämnda avdrag icke överstiger 15,000 mark, avdragas högst 5,000 mark. Från avliden persons inkomst må en-

ligt prövning av mark, om behål överstiger sagda lidne efterlämnade barn eller andra beroende av honom.

Där hustru s avdraget ske e inkomst, vilken sakligast försörj

Har skattskyldig än en inkomst av var komsten av var relse, näring el samma inkomst i denna lag till nader, arbetslö värde minskning Om för någon skulle överstige skattskyldige i verkställa ytte sålunda skilja totala inkomster beroende av in om den skatte flera kommuner de i de skilda slutliga inkomst belopp.

Förlust, som yrkesmässig får avdragas genom likarta

Har uppskattade komster från se eller yrkes ringa eller in men dylikt uppl å beskaffenheten den skattskyldig

laga kraft
 illda, tillhör
 nligt nämnd-
 de uppgif-
 attskyldiga,
 n på annan
 envar lant-
 stning. Har
 dgått i följd
 agelfall eller
 skäligen be-
 inkomsten.

persöns in-
 h 112 nämnd-
 rk, må där-
 nde avdrag:
 stiger 6,000
 : högst två-
 ed vad kom-
 n varje år
 ta: samt

na avdraget

"
 "
 "
 "
 "
 "
 "

ttta beloppet.
 skattebetal-
 nom under-
 er eller till
 stående per-
 eller annan
 nedsatts, må
 a efter ovan-
 stiger 15,000
 5,000 mark.
 omst må en-

ligt prövning avdragas högst 30,000
 mark, om behållningen i boet icke
 överstiger sagda belopp och den av-
 lidne efterlämnat änka, oförsörjda
 barn eller andra arvingar, vilka varit
 beroende av honom för sin försörjning.

Där hustru särskilt beskattas, må
 avdraget ske endast för den makes
 inkomst, vilken ensamt eller huvud-
 sakligast försörjt barnen.

§ 122.

Har skattskyldig inkomst från flere
 än en inkomstkälla, skall från in-
 komsten av varje skild fastighet, rö-
 relse, näring eller yrke avdragas på
 samma inkomstkälla sig belöpande,
 i denna lag till avdrag tillåtna kost-
 nader, arbetslöner, jordlegoavgifter,
 värdeminskning, räntor och skatter.
 Om för någon inkomstkälla avdraget
 skulle överstiga inkomsten, vare den
 skattskyldige i så fall berättigad att
 verkställa ytterligare avdrag för det
 sålunda skiljande beloppet från den
 totala inkomstsumman. Då avdrag är
 beroende av inkomstens storlek, skall,
 om den skattskyldige har inkomst i
 flera kommuner, såsom inkomst anses
 de i de skilda kommunerna erhållna
 slutliga inkomsternas sammanlagda
 belopp.

Förlust, som uppkommit genom icke
 yrkesmässig avyttring av egendom,
 får avdragas från vinst, som erhållits
 genom likartad försäljning.

§ 123.

Har uppskattningen av erhållna in-
 komster från fastighet, näring, rörelse
 eller yrke utfallit så, att endast
 ringa eller ingen behållning uppstått,
 men dylik uppskattning med avseende
 å beskaffenheten och omfattningen av
 den skattskyldiges rörelse icke anses

kunna godkännas såsom grund för
 utgörande av kommunalskatt, tillhör
 det taxeringsnämnden att efter sorg-
 fälligt övervägande av alla omstän-
 digheter, som böra tjäna till ledning
 vid sakens bedömande, prövningsvis
 bestämma det belopp, för vilket skatt-
 ören skäligen skola sådan skattskyldig
 påföras.

§ 124.

Uppkommer bråk av skattöre, bör
 det belopp av inkomst, som skulle
 gälla för mindre än ett skattöre, från
 inkomsten uteslutas.

Kap. IX.

Underställning och besvär.

§ 125.

Kommunalfullmäktiges beslut skall
 för att vinna gällande kraft under-
 ställas landskapsnämndens prövning
 och fastställelse, då detsamma angår
 försäljning, pantförskrivning eller ut-
 byte av sådan fast egendom eller rät-
 tighet, som genom gåva eller testa-
 mente tillfallit kommunen och blivit
 anslaget för visst, dess gemensamma
 nytta avseende ändamål, ävensom av-
 tal eller överenskommelse, som kan
 medföra ändring eller inskränkning i
 den rätt kommunen till sådan fastig-
 het eller förmån äger.

§ 126.

Landskapsnämndens prövning skola
 jämväl underställas kommunalfull-
 mäktiges beslut i de ärenden, om
 vilka sådant i denna lag särskilt fö-
 reskrives, samt dessutom beslut om
 upptagande av lån på längre återbe-
 talningstid än fem år och fullmäkti-
 ges i § 13 p. 22 omförmälda beslut

om reglementen och instruktioner, som skola iakttagas i kommunalförvaltningen.

Landskapsnämndens prövning underställt beslut skall fastställas oförändrat eller ogillas. Vägrar landskapsnämnden fastställelse, uppgive skälen därtill. Kommunalfullmäktige vare obetaget att över vägrad fastställelse anföra klagan i högsta förvaltningsdomstolen.

§ 127.

Den, som icke nöjes åt beslut, fattat av fullmäktige, kommunalnämnd eller prövningsnämnd eller ock av fullmäktiges ordförande i det fall, varom i § 19 stadgas, äger rätt att däröver anföra skriftliga besvär, vilka jämte det överklagade beslutet skola av klaganden själv eller hans lagligen därtill befullmäktigade ombud till landshövdingeämbetet i landskapet ingivas inom trettio dagar; och räknas denna tid:

1) ifall beslutet blivit uppläst i den ordning § 26 innehåller eller anslaget på sätt i § 37 mom. 3 och § 49 mom. 2 föreskrives, från den dag, då uppläsning eller anslag ägt rum;

2) i händelse fullmäktiges eller kommunalnämnds beslut rör någon person enskilt eller annan kommun ävensom för det i § 19 nämnda fall från den dag, då beslut delgivits, samma dag likväl oräknad; samt

3) då besvären gälla prövningsnämnds beslut, från dagen för dess avsägande.

Klaganden skall tillika till besvären föga utredning därom, från vilken dag besvärstiden skall räknas.

Försummar klaganden, vad sålunda är föreskrivet, gånge förlustig sin talan mot beslutet.

§ 128.

Bliva besvären utställda till vederbörandes hörande, sände landshövdingen, så fort sig göra låter, handlingarna till fullmäktiges, kommunalnämndens eller prövningsnämndens ordförande, allteftersom beslutet blivit av fullmäktige eller den ena eller andra av nämnda myndigheter fattat, och det ankommer på ordföranden att inom av landshövdingen utsatt tid insända vederbörandes förklaring eller utlåtande till landshövdingen.

Utställas besvär över beslut, fattat vid sammanträde av flere kommuners ombud, till vederbörandes hörande, sammankalle ordförande för sammanträdet, där ej särskild bestyrelse tillsatts för avgivande av förklaring, vederbörande ombud att å tid och ställe, som av honom utsätts, avgiva den äskade förklaringen. Sådan kallelse skall ske genom anslag i de särskilda kommunerna uti den ordning, som i § 30 stadgas.

Sedan landshövdingen avgjort ärendet, skall utslaget i behörig ordning tillställas besväranden mot bevis, som bör utslaget åtecknas, varjämte avskrift av utslaget meddelas den av ovannämnda ordförande, som vederbör, med påtekningsbevis om tiden, då besväranden erhållit utslaget, samt jämväl när avskriften avlämnats till bemälda ordförande. Utslaget skall sedermera utan tidsutdräkt föredragas vid kommunalfullmäktiges eller vederbörande kommunalmyndighets sammanträde samt anses då vara delgivet kommunens medlemmar eller vederbörande myndighet.

§ 129.

Anförs besvär däröver, att beslut ej tillkommit i laga ordning eller att

det står i strid med förordning eller att der deras befogede fattat, må landslappen finna skäl föreliggenhet av beslutet.

Grundas besvär enskilda rätt bli kränkt, och godkännelse till förordningen, men ständ fast, om det icke allmän lag eller fall landshövdingen angående beslutet väl i dess helhet.

I landshövdingen för vissa frågor tryckligen är ständ i Högsta förvaltningsklockan tolv å den delfäendet, denn och lände därvid om ändringssölan stadgat, dock så må under besvär landshövdingeämbetet vidare befordra

Om sättet för anföranden samt om tiden för utställande av kor

De kommunalfullmäktiges foganden och till allmänna till allmänna klockan fjorton dagars kommunens anföranden en gång i kor

a till veder-
e landshöv-
låter, hand-
kommunal-
gsnämndens
beslutet bli-
en ena eller
gheter fattat,
föranden att
i utsatt tid
örklaring el-
vdingen.

beslut, fattat
kommuners
es hörande,
för samman-
styrelse till-
rklaring, ve-
id och ställe,
avgiva den
dan kallelse
de särskilda
ning, som i

avgjort ären-
brig ordning
ot bevis, som
varjämte av-
lelas den av
som veder-
is om tiden,
tslaget, samt
vlämnats till
slaget skall
äkt föredra-
iktiges eller
myndighets
då vara del-
mmar eller

r, att beslut
ing eller att

det står i strid med allmän lag eller förordning eller annorledes överskrider deras befogenhet, vilka beslutet fattat, må landshövdingen, om han finner skäl föreligga, förbjuda verkställighet av beslutet.

Grundas besvären därpå, att någons enskilda rätt blivit genom beslutet kränkt, och godkännas besvären, gällor rättelsen till förmån för den, som klagade, men stånde beslutet för övrigt fast, om det icke finnes strida mot allmän lag eller förordning, i vilket fall landshövdingen äger förordna angående beslutets upphävande jämväl i dess helhet.

§ 130.

I landshövdingens utslag må, där för vissa frågor annan ordning ej uttryckligen är stadgad, ändring sökas i Högsta förvaltningsdomstolen innan klockan tolv å den sextionde dagen efter delfäendet, denna dag likväl oräknad; och lände därvid till efterrättelse, vad om ändringssökande i allmänhet är stadgat, dock sålunda, att besvär även må under besvärstiden inlämnas till landshövdingeämbetet för att därifrån vidare befordras.

Kap. X.

Om sättet för anslag av kommunala kungörelser samt om ansökningstid för besättande av kommunala befattningar.

§ 131.

De kommunala myndigheternas förfoganden och beslut, vilka skola lända till allmän efterrättelse eller bringas till allmän kännedom, böra under fjorton dagars tid hållas anslagna å kommunens anslagstavla samt minst en gång i korthet införas i sådan uti

landskapet utkommande tidning, vari av landskapsmyndigheterna utfärdade allmänna föreskrifter eller beslut publiceras.

§ 132.

Ansökningstiden för besättande av kommunala tjänster och befattningar utgör trettio dagar, den dag dock oräknad, då kungörelse om den lediga befattningen första gången publicerades. Sådan kungörelse hör ingå minst två gånger i uti § 131 omnämnd tidning, andra gången minst fjorton dagar före ansökningstidens utgång.

Kap. XI.

Särskilda stadganden.

§ 133.

I fall någon del av kommunen är med stöd av särskilda författningar avskild till särskilt distrikt för vården av fattigvårdsärenden eller för andra allmänna angelägenheter, må dessa behandlas vid gemensamt distrikts-sammanträde. Vid dessa sammanträden äro de distriktsmedlemmar röstberättigade, vilka enligt § 9 hava rätt att deltaga i val av kommunalfullmäktige.

Dylika sammanträden sammankallas och öppnas första gången av ordföranden för kommunalfullmäktige eller den fullmäktige därtill utse. Ordet föres därvid av den, vilken distriktets medlemmar bland sig välja för minst ett och högst tre år. Sålunda vald ordförande må ej avgå, innan ny ordförande blivit i hans ställe vald.

Om skatt, som är avsedd att uppbäras för distriktets särskilda behov, sammanräknad med kommunens all-

männa inkomstskatt, överstiger tre procent av de skattskyldigas taxering underkastade inkomster enligt senaste taxering, bör förslaget om skattens uppbärande tagas till behandling vid två efter varandra följande sammanträden samt anses godkänt, ifall vid det senare sammanträdet, om vilket särskild kungörelse bör utfärdas, minst två tredjedelar av de närvarande omfatta detsamma.

För övrigt gälle i tillämpliga delar, vad angående kommunalfullmäktiges sammanträde är stadgat.

§ 134.

Finnas utöver de funktionärer, som kommunalnämnden i enlighet med § 54 i kommunens tjänst antagit, andra sådana för kommunalförvaltningen eller för kommunens gemensamma behov vara av nöden, må av kommunalfullmäktige bero att besluta, huruvida och på vad villkor sådana personer böra i kommunens tjänst anställas. Fullmäktige äga tillika i fall av behov utfärda erforderliga instruktioner för de sålunda anställda.

§ 135.

Ordförande för kommunalfullmäktige samt kommunalnämnd och av fullmäktige utsedd styrelse äga tillse, att protokollen med därtill hörande bilagor jämte register över dem och övriga handlingar förvaras på sätt och å ställe, som av fullmäktige bestämmas, samt hållas tillgängliga för kommunens medlemmar. Vid avträdande från sin befattning överlämna vederbörande dem åt efterträdaren.

Medlem av kommunen vare berättigad att på anhållan utfå bestyrkt avskrift av dylika handlingar eller utdrag ur protokoll, fört vid nämnda

myndigheters sammanträde. I besvärsmål skall expedition utgivas skyndsamt och åtminstone inom förra hälften av den i varje särskilt fall utsatta fataljetiden.

Å fullmäktige ankommer att bestämma, huruvida lösen för handling skall erläggas och till vilket belopp. Avgift må dock ej uppbäras för handlingar, vilka utfärdas för kommunens gemensamma behov eller till vederbörande tjänstemän eller allmänna ombud, ej heller då kommunalfullmäktiges eller kommunalnämnds beslut skall genom utdrag ur protokollet delgivas den, som det angår.

§ 136.

Viten för utevaro, till vilka någon på grund av lag fälles av kommunalfullmäktige eller av utav fullmäktige utsedda nämnder, tillfalla kommunens allmänna kassa och uttagas, där godvillig betalning icke följer, på sätt om kommunala utskylder är stadgat.

Böter för överträdelse av ordningsstadgar och föreskrifter, utfärdade på grund av denna lag, utdömas av allmän domstol.

§ 137.

Har innehavare av kommunalbefattning eller tjänst i denna sin egenskap förskingrat medel eller ådagalagt svikligt förfarande eller annan oredlighet, äga fullmäktige rätt att avhålla honom från utövandet av uppdraget. Saken skall ofördröjligen överlämnas till domstols behandling samt därom hos landskapsnämnden och landshövdingen anmälas.

§ 138.

Därest kommunalfullmäktiges beslut skall underställas landskapsnämnden för fastställelse, må underställ-

ningen ske först förändring av besvär

§
Genom denna träder i kraft, upp Ålands vidkomma gående kommunal det, given den 11 så vitt i denna s

Mariehamn

Johan
v

ningen ske först sedan tiden för anförande av besvär tilländagått.

§ 139.

Genom denna lag, som omedelbart träder i kraft, upphävas för landskapet Ålands vidkommande förordningen angående kommunalförvaltning på landet, given den 15 juni 1898, utom för så vitt i denna stadgas om handlägg-

ning av ärenden rörande i mantal satt jord och inrättningar, kommunallagen för landskommunerna av den 27 november 1917 samt lagen om skyldighet att avgiva inkomstdeklaration för kommunalbeskattning, given den 9 april 1919, ävensom alla de i landskapet gällande bestämmelser, genom vilka ovanuppräknade lagar och förordningar ändrats.

Mariehamn den 3 mars 1930.

På landstingets vägnar:

Julius Sundblom
talman.

Johannes Eriksson
vicetalman

Hugo Hagmark
vicetalman.

I besvärernas skyndförra hälfall utsatta

att bestämdling skall upp. Avgift handlingar, ens gemenlerbörande ombud, ej stiges eller kall genom givas den,

lka någon kommunalfullmäktige kommunens s, där god- på sätt om tadgat.

v ordningsfärdade på nas av all-

unalfatt- n egenskap galagt svik- oredlighet, avhålla ho- uppdraget. Överlämnas ant därom i landshöv-

iktiges be- skapsnäm- underställ-

ÅLANDS

1930

Innehåll: N:o 10
N:o 11.
1932-1'
N:o 12
linge n
ganden

På framstä
skapsnämnd
slutat,
att nästa skj
Marieha: